

รายงานการวิจัย

เรื่อง

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองที่มีต่อความสามารถในการใช้
กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

THE DEVELOPMENT OF CREATIVE ART ACTIVITIES WITH
MARL ON FINE MOTOR ABILITY OF YOUNG CHILDREN
IN BANTAMANO CHILD DEVELOPMENT CENTER

อาจารย์ณัฐนิชาซ์ เสาร์รักษา
คณะครุศาสตร์

ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากมหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. 2561

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีความมุ่งหมาย เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง และเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 11 คน โดยได้วิธีการสุ่มอย่างง่าย โดยการจับฉลากห้องเรียน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ ได้แก่ 1) แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง 2) แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย มีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.917 การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย (\bar{X}) ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) และการทดสอบที (t)

ผลการวิจัยพบว่า

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

Abstract

This research has aimed to study about the fine motor skills that are used by Kindergarten children; who have participated in creative arts activities. These activities were organized with gently prepared chalk, and were utilized to determine the fine motor skills of Kindergarten children before and after participating in creative art activities; as well as white clay fillers. The sample groups used in this research were Preschool children, and Kindergarten, in their 1st year of schooling during the first semester, academic year 2018.

The Child Development Center, in Ban Tha Manao, Chai Badan District Lopburi consisted of 11 people by utilizing the simple random method. This was done through by drawing from the classroom tools used in this research including: 1) plans for experience of creative arts activities with chalk, and 2) a test to measure the ability of fine motor skills of young children by measuring at a confidence value of 0.917. Data analysis used mean, standard deviation (S.D.), and the t test (t).

The research determined that:

The ability to use fine motor skills for Preschool, and Kindergarten children during their first year, had obtained creative art activities by using chalk. After studying higher than before learning, statistical significance was measured at the .05 level.

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	ก
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	ข
สารบัญ	ค
สารบัญตาราง	ง
บทที่ 1 บทนำ	1
ภูมิหลัง	1
ความมุ่งหมายของการวิจัย	4
ความสำคัญของการวิจัย	4
ขอบเขตของการวิจัย	4
นิยามศัพท์เฉพาะ	5
กรอบแนวคิดในการวิจัย	6
สมมติฐานในการวิจัย	6
บทที่ 2 เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
แนวคิดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	7
แนวคิดความสำคัญของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	8
แนวคิดพัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	9
แนวคิดการส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	11
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	13
แนวคิดความหมายของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์	14
แนวคิดความสำคัญของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์	15
แนวคิดคุณค่าของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย	16
แนวคิดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย	17
แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์	19
แนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพอง	19
แนวคิดกระบวนการผลิตดินสอพอง	21
แนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของดินสอพอง	22
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
งานวิจัยในประเทศ	23
งานวิจัยต่างประเทศ	24

บทที่ 3 วิธีดำเนินการวิจัย	26
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	26
เครื่องมือใช้ในการวิจัย	26
การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ	26
การเก็บรวบรวมข้อมูล	29
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล	32
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	32
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	35
สรุป	36
อภิปรายผล	36
ข้อเสนอแนะ	37
บรรณานุกรม	38
ภาคผนวก	
ภาคผนวก ก แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง	41
ภาคผนวก ข แบบทดสอบปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาวอำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี	72
ภาคผนวก ค ภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง	82

สารบัญตาราง

	หน้า
ตารางที่ 1 หน่วยการเรียนรู้ เนื้อหาและตารางเรียน	27
ตารางที่ 2 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรม ศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง	33
ตารางที่ 3 การเปรียบเทียบค่าความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ด้วยดินสอพองประกอบการจัดประสบการณ์	34

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของชาติ 20 ปี (พ.ศ.2560-2579) รวมทั้งสนับสนุนการดำเนินงานตามแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 12 (พ.ศ.2560-2564) เป็นการสร้างความพร้อมในการเรียนรู้และเชื่อมโยงการเรียนรู้ตลอดชีวิตให้สอดคล้องกับเป้าหมายการพัฒนาที่ยั่งยืน (Sustainable Development Goals เป้าหมายที่ 4) ที่มี 7 ยุทธศาสตร์ขับเคลื่อนให้มีความสมบูรณ์และครอบคลุมการดำเนินงานด้านพัฒนาเด็กปฐมวัย มีดังนี้ 1. การจัดและการให้เด็กเข้าถึงบริการที่พัฒนาเด็กปฐมวัย เน้นให้เด็กทุกคนได้รับบริการอย่างทั่วถึง ลดความเหลื่อมล้ำระหว่างเด็กในเมืองและพื้นที่ห่างไกล 2. การพัฒนาการเป็นพ่อแม่ที่พร้อมเลี้ยงดู และบทบาทของครอบครัวเน้นปรับบทบาทของการเป็นพ่อแม่ที่ไม่ใช่แค่การเลี้ยงดูลูกเท่านั้น 3. การพัฒนาคุณภาพการให้บริการที่พัฒนาเด็กปฐมวัย 4. การจัดระบบข้อมูลและตัวชี้วัด เน้นการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการพัฒนาเด็กปฐมวัย 5. การปรับปรุงกฎหมาย กฎระเบียบที่เกี่ยวข้องกับเด็กปฐมวัย และการดำเนินการตามกฎหมายเน้นการบังคับใช้กฎหมายการบัญญัติและปรับปรุงกฎหมาย 6. การศึกษาการจัดการความรู้และการเผยแพร่องค์ความรู้ 7. การเสริมสร้างประสิทธิภาพ การบริหารจัดการ การติดตามงานและประเมินผลและการสร้างเครือข่ายการประสานงานการทำงานร่วมกัน เน้นการเสริมสร้างประสิทธิภาพของกลไกต่าง ๆ บูรณาการนำสู่การขับเคลื่อนงานที่เป็นรูปธรรม (แผนยุทธศาสตร์การศึกษาของชาติ 20 ปี พ.ศ.2560-2579,2560)

การจัดประสบการณ์ให้กับเด็กปฐมวัยมีความสำคัญยิ่งต่อการพัฒนาทุก ๆ ด้านของเด็กในอนาคต ทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ สังคม สติปัญญา การจัดประสบการณ์สำหรับเด็กในวัยนี้มีความสำคัญอย่างยิ่งที่จะเกิดขึ้นในตัวเด็ก โดยเฉพาะในช่วงระยะปฐมวัยมีความสำคัญเป็นพิเศษเนื่องจากเป็นรากฐานของพัฒนาการก้าวต่อไปของชีวิตของแต่ละบุคคล ซึ่งในเด็กปฐมวัยสามารถส่งเสริมมาตรฐานและคุณลักษณะอันพึงประสงค์ประจำหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พ.ศ.2546 เป็นการกำหนดการคาดหวังที่จะเกิดขึ้นหลังจากจบหลักสูตรแล้ว (สำนักวิชาการและมาตรฐานการศึกษา 2546, หน้า 32) ส่วนแนวทางการจัดการศึกษาเพื่อการพัฒนาเด็กปฐมวัยที่เหมาะสม คือ การส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการทั้งด้านร่างกาย อารมณ์ - จิตใจ สังคมและสติปัญญาที่เหมาะสมกับวัย ผ่านรูปแบบการจัดการเรียนรู้แบบต่าง ๆ และมุ่งเน้นการเตรียมความพร้อมเพื่อส่งเสริมให้เด็กแต่ละคนได้พัฒนาอย่างเต็มศักยภาพในทุกด้านก่อนเข้าเรียนในระดับชั้นประถมศึกษา ซึ่งการส่งเสริมให้เด็กมีพัฒนาการที่เหมาะสมกับวัย พัฒนาการด้านร่างกาย หมายถึงความเจริญเจริญเติบโตที่เกี่ยวกับร่างกายทั้งหมด เด็กวัยนี้จะมีการพัฒนาด้านน้ำหนักและส่วนสูงช้ากว่าทารก มีการเปลี่ยนแปลงส่วนใหญ่ทางสัดส่วน คือ สัดส่วนของร่างกายเปลี่ยนไป เช่น ลักษณะหน้าตาแบบทารกหมดไป ช่วงแขนยาวขึ้น ศีรษะดูบางเล็กลงและได้ขนาดใกล้เคียงกับลำตัว พัฒนาการของกล้ามเนื้อกระดูก และประสาทจะเพิ่มขึ้น เด็กชายจะมีพัฒนาการของกล้ามเนื้อเร็ว ทักษะของการเคลื่อนไหวเกี่ยวกับกล้ามเนื้อใหญ่ใช้การได้ดีกว่าเด็กหญิง (สุรงค์ ไคว้ตระกูล, 2533 หน้า 61) กล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นอวัยวะที่สำคัญในการ

ประกอบกิจกรรมประจำวัน เช่น การถอดใส่กระดุม รูดซิป แปรงฟัน การผูกเชือกรองเท้า และอื่น ๆ หากเด็กปฐมวัยมีการใช้กล้ามเนื้อเล็กได้ดีจะส่งเสริมพัฒนาการทางสติปัญญาเพราะกล้ามเนื้อเล็กมีส่วนช่วยให้เด็กได้ใช้มือสำรวจ สังเกตจากการจับต้องสิ่งของในทุกอย่าง กิจกรรมซึ่งการใช้มือหยิบจับสิ่งของนั้นเป็นการพัฒนาความแข็งแรงของกล้ามเนื้อเล็กได้เป็นอย่างดี การพัฒนากล้ามเนื้อเล็กที่ดีต้องมีพัฒนาการสอดคล้องสัมพันธ์ไปกับสายตา แขน ขา และอวัยวะส่วนอื่น ๆ หากกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการล่าช้าหรือผิดปกติ อาจส่งผลต่อพัฒนาการของอวัยวะอื่น ๆ สะดุดตามไปด้วยได้

ดังนั้นการส่งเสริมพัฒนาการด้านร่างกายให้แก่เด็กปฐมวัยนั้น นอกเหนือจากการดูแลด้านโภชนาการ และการดูแลเอาใจใส่อย่างใกล้ชิด ฝึกใช้นิ้วมือในการวาดภาพ ระบายสี ปั้น หรือทำกิจกรรมอื่น ๆ ส่วนกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มิได้มีจุดมุ่งหมายเพียงแต่ให้เด็กทำงานเพื่อสวยงามอย่างเดียว แต่เป็นการช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมือให้แข็งแรงให้จับดินสอขีดเขียนได้ดีเป็นการฝึกประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาเพื่อการเขียนที่ดี พัฒนาจิตใจให้เด็กมีความเพียร มีความอดทน และรู้จักรับผิดชอบการได้ทำงานเป็นกลุ่ม ช่วยให้เด็กเกิดการเรียนรู้เข้าสู่สังคมการแบ่งปัน ความเอื้อเฟื้อเผื่อแผ่และส่งเสริมพัฒนาการด้านสติปัญญาทำให้เด็กเกิดความคิดมีเหตุผลในการทำงาน เพื่อให้เด็กเกิดความมั่นใจ กล้าคิด กล้าแสดงออกอย่างเต็มที่ (ราศรี ทองสวัสดิ์, 2529 หน้า 103 – 104) บทบาทของครูในเรื่องการจัดกิจกรรมศิลปะ คือ การสร้างสรรค์สภาพแวดล้อมที่ช่วยสนับสนุนการเจริญเติบโตของเด็กถึงขีดสุด ทำหายกระตุ้น และให้โอกาสสำหรับการเริ่มต้นของความซาบซึ้งในสิ่งสวยงาม การสร้างสภาพแวดล้อมที่เสริมสร้างความเจริญเติบโตของเด็กดังจะเห็นได้จากครูเป็นผู้ที่มีบทบาทสำคัญในการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ให้เด็กอย่างมีประสิทธิภาพและก่อให้เกิดการเจริญงอกงามของพัฒนาการด้านต่าง ๆ ของเด็กอย่างแท้จริงซึ่งกิจกรรมสร้างสรรค์ที่ดีและพัฒนาเด็กได้นั้น ครูต้องวางแผนในการจัดกิจกรรมเป็นอย่างดีโดยคำนึงถึงความเหมาะสมของพัฒนาการเด็กแต่ละวัยเป็นสำคัญจัดกิจกรรมที่หลากหลายสนองต่อความต้องการของเด็ก นำเสนอสื่อที่เหมาะสมและหลากหลายการสนับสนุนให้กำลังใจ ให้โอกาสต่อการเรียนรู้ (เบญจมา แสงมลิ, 2545 หน้า 63)

จากที่ได้กล่าวมาข้างต้นจะเห็นได้ว่ากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สามารถพัฒนากล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย และจากการลงพื้นที่จริงศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี พบว่าเด็กไม่สามารถลากเส้นตามรอยปะได้ไม่เท่าที่ควร และระบายสีได้ไม่เข้ม ออกนอกกรอบและไม่ชัดเจน มีปัญหากล้ามเนื้อเล็กไม่แข็งแรง และกล้ามเนื้อยังไม่ประสานกัน ซึ่งปัญหาเหล่านี้ทำให้งานต่าง ๆ ล่าช้า และเสร็จไม่ทันส่ง ผลให้การประเมินพัฒนาการกล้ามเนื้อเล็กต่ำ (ทัศนีย์ โอทา, 2560 สัมภาษณ์) เพราะมือของคนเรา คือ ฐานของสมองสำหรับผู้ที่ได้รับการบริหารมือมาตั้งแต่เล็ก ๆ จะเป็นผู้ที่สมองตีความคิดจับไว้ และมีการฝึกฝนคล่องแคล่วของการใช้กล้ามเนื้อเล็ก มีความสำคัญอย่างมากกับสมองของเด็ก ซึ่งต้องฝึกฝนอย่างมากในการทำกิจกรรมให้เหมาะสมกับความสามารถของเด็ก (เกียรติวรรณ อมาตยกุล, 2539 หน้า 9) ส่วนพัฒนาการทางการเขียนของเด็กปฐมวัยในการสื่อความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจนั้น ก็จะต้องฝึกกล้ามเนื้อเล็กให้แข็งแรง ซึ่งการเขียนเป็นทักษะทางภาษาอย่างหนึ่งที่ยากสำหรับเด็กปฐมวัยและควรเริ่มต้นจากการขีดเขียน โดยเฉพาะเด็กในวัย 3 - 6 ขวบ กล้ามเนื้อมือยังอยู่ในระหว่างการพัฒนา ดังนั้นเด็กควรได้รับการพัฒนาความสามารถในการใช้มือเพื่อเตรียมความพร้อมในการเขียน โดยการทำกิจกรรมที่ใช้สื่อวัสดุต่าง ๆ ที่ช่วยฝึกการใช้กล้ามเนื้อ และสายตาให้ทำงานประสานสัมพันธ์กัน ดังนั้นการ

ส่งเสริมความสามารถในการใช้มือเป็นสิ่งที่มีความจำเป็นอย่างยิ่งต่อชีวิตประจำวันของเด็กปฐมวัย (นฤมล เฉียบแหลม, 2545)

ผู้วิจัยมีความสนใจจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองนั้น วัตถุประสงค์ไม่ได้อยู่ที่ผลงานที่ทำสำเร็จสวยงาม แต่อยู่ที่กระบวนการระหว่างทำกิจกรรมเด็ก ๆ จะได้เรียนรู้ประสบการณ์ตรงในการปั้นเด็กได้ลงมือปฏิบัติจริง ตั้งแต่การทำส่วนผสมต่าง ๆ ตามขั้นตอน เช่น ปั้น นวด ปั้น ซึ่งเด็กจะต้องใช้กล้ามเนื้อ นิ้วมือและฝ่ามือเป็นการส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กให้เด็กปฐมวัยทั้งสิ้น และได้นำภูมิปัญญาชาวบ้านอย่างดินสอพองซึ่งเป็นเอกลักษณ์อย่างหนึ่งของจังหวัดลพบุรีจนได้บรรจุไว้เป็นส่วนหนึ่งของจังหวัดลพบุรี ดังที่กล่าวว่า "วังนายณัฏบ้านศาลพระกาฬคูเมืองปรากฏสามยอดลือเลื่อง เมืองแห่งดินสอพอง เชื้อนป้าสักชลสิทธิ์เกริกก้อง แผ่นดินทองสมเด็จพระนารายณ์" สอดคล้องงานวิจัยของนันทนา แจ่มสุวรรณ (2552 หน้า 7) ได้ทำการวิจัยและพัฒนาศิลปะประดิษฐ์จากดินสอพองเป็นการศึกษาส่วนผสมและอัตราส่วนจากดินสอพอง เพื่อออกแบบและผลิตศิลปะประดิษฐ์เครื่องประดับและตุ๊กตาดินปั้นจากดินสอพอง ทำให้เห็นคุณค่าของดินสอพองจากแหล่งทรัพยากรที่มีอยู่ในท้องถิ่นของตนเอง ซึ่งจะทำให้ช่วยให้อุตสาหกรรมดินสอพองคงอยู่คู่มืองลพบุรีสืบต่อไป มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรีในฐานะที่เป็นมหาวิทยาลัยท้องถิ่น ได้ใช้ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กลพบุรี เขต 2 เป็นแหล่งเรียนรู้จึงเห็นความจำเป็นและประโยชน์จากการวิจัยโดยคาดหวังว่าเมื่อเสร็จสิ้นงานวิจัยจะได้แนวทางให้แก่พี่เลี้ยงบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการจัดการศึกษาปฐมวัย สามารถทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองไปปรับใช้เพื่อพัฒนาการจัดกิจกรรมในชั้นเรียนและยังส่งเสริมทักษะพื้นฐานในการเขียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง

ความสำคัญของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ให้ความสำคัญของการวิจัยไว้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
2. เพื่อเป็นประโยชน์ต่อครู ผู้ดูแลเด็กและผู้ที่เกี่ยวข้องกับการศึกษาปฐมวัย ในการนำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองไปใช้ในการพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็ก และการจัดการเรียนการสอนสำหรับเด็กปฐมวัย

ขอบเขตของการวิจัย

1. ประชากรที่ใช้ในการวิจัย

1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 29 คน

1.2 กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 11 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับฉลากห้องเรียน

2. ตัวแปรที่ศึกษา

2.1 ตัวแปรต้น คือ กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง

2.2 ตัวแปรตาม คือ ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย

2.2.1 ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

2.2.2 ความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

2.2.3 การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

3. เนื้อหา

เป็นเนื้อหาในสาระการเรียนรู้ สิ่งต่างๆ รอบตัวเด็ก โดยจัดประสบการณ์ผ่านหน่วยการเรียนรู้ 4 หน่วยได้แก่ หน่วยสัตว์ หน่วยต้นไม้ หน่วยผลไม้ หน่วยอาหารที่มีประโยชน์ เพื่อพัฒนาทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็ก ด้านความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ด้านความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ด้านการประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

4. ระยะเวลาในการทดลอง

ระยะเวลาในการทดลองครั้งนี้ดำเนินการในภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ใช้เวลาจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน รวม 12 วัน วันละ 30 นาที

นิยามศัพท์เฉพาะ

1. ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก หมายถึง การใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กในการทำงานที่ประสานสัมพันธ์กับสายตาโดยการเคลื่อนไหวของมือ นิ้วมือ ฝ่ามือ และอุ้งมือในการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง

1.1 ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก หมายถึง เคลื่อนไหว ใช้มือและนิ้วมือในการปฏิบัติกิจกรรมได้อย่างคล่องแคล่ว รวดเร็ว หลายทิศทาง และสามารถปฏิบัติกิจกรรมเสร็จก่อนเวลาที่กำหนด

1.2 ความสามารถในการควบคุมการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก หมายถึง การใช้มือและนิ้วมือในการหยิบ จับ อุปกรณ์ส่วนผสม ตามลักษณะงานที่กำหนด ควบคุมการทำงานของมือและนิ้วมือได้อย่างมั่นคง แม่นยำ

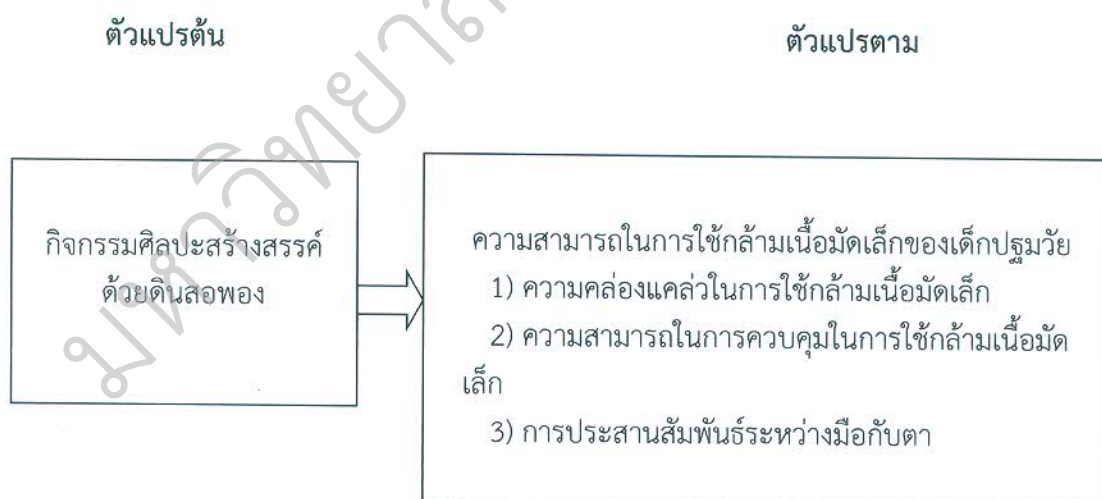
1.3 การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา หมายถึง เคลื่อนไหวนิ้วมือและมือทั้งสองข้างทำกิจกรรมร่วมกันโดยทำงานประสานสัมพันธ์กันได้อย่างคล่องแคล่ว ไม่ติดขัด

2. กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง หมายถึง การประยุกต์นำแป้งโดว์มาผสมกับดินสอพองเป็นการใช้วัสดุท้องถิ่นที่จังหวัดลพบุรี เพื่อพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย

3. เด็กปฐมวัย หมายถึง เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 11 คน

กรอบแนวคิดในการวิจัย

ในการศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี เป็นกิจกรรมที่เน้นให้เด็กได้เรียนรู้จากประสบการณ์ตรงและลงมือปฏิบัติจริงโดยผ่านการปั้นเพื่อฝึกฝนในด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยการพัฒนากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์แป้งโดว์มาผสมกับดินสอพองครั้งนี้ได้ยึดแนวทางการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (กรมวิชาการ,2546)

ภาพประกอบที่ 1 กรอบแนวคิดในการวิจัย

สมมุติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยตั้งสมมุติฐานการวิจัย ดังนี้

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองหลังเรียนสูงกว่าก่อนจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี มีดังนี้

1. แนวคิดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก
2. แนวคิดความสำคัญของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก
3. แนวคิดพัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก
4. แนวคิดการส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก
5. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก
6. แนวคิดความหมายของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
7. แนวคิดความสำคัญของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
8. แนวคิดคุณค่าของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย
9. แนวคิดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย
10. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์
11. แนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพอง
12. แนวคิดกระบวนการผลิตดินสอพอง
13. แนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของดินสอพอง
14. แนวคิดงานวิจัยในประเทศ
15. งานวิจัยต่างประเทศ

1. แนวคิดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

ความหมายของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีผู้ให้ความหมายของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กไว้หลากหลาย ในที่นี้จะขอยกมาเพียงบางท่าน ดังนี้

ฟอสท์และคิสซิงเจอร์ (เยาเวพา เดชคุปต์, 2542 หน้า 87 อ้างอิงจาก Fros & Kissinger, 1984) กล่าวถึง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก เพื่อสำหรับทำกิจกรรมต่าง ๆ ซึ่งความสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อนิ้วมือกับตาเกี่ยวข้องกับทักษะต่าง ๆ ในการช่วยเหลือตัวเอง เช่น การติดกระดุม การรับลูกบอลที่กระเดาะเพียงครั้งเดียว

นกเนตร ธรรมบวร (2544, หน้า 73) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นความสามารถในการบังคับใช้กล้ามเนื้อเล็กส่วนต่าง ๆ ให้ทำงานประสานกันได้ เช่น ตากับมือหรือ นิ้วมือ ได้แก่ การวาดภาพ การลากเส้น การตัดกระดาษ การร้อยลูกปัด การลากเส้นตามรอยปะ เป็นต้น

ศิริพร สหัฐสานนท์ (2544, หน้า 17) กล่าวว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กคือ ประสิทธิภาพประสิทธิผลในการบังคับการเคลื่อนไหว และการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อตาและกล้ามเนื้อนิ้วมือ ในการประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ในชีวิตประจำวัน และการช่วยเหลือตัวเอง

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2551, หน้า 111) กล่าวถึง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก หมายถึง การสร้างเสริมความสามารถในการหยิบ จับ เขียน และกิจกรรมที่ต้องใช้กล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ

สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา (2552, หน้า 19) กล่าวว่า กล้ามเนื้อมัดเล็ก ได้แก่ นิ้วมือ เด็กสามารถควบคุมได้ดีขึ้นสามารถทำงานประสานกันโดยเฉพาะนิ้วมือแต่นิ้วสามารถ เคลื่อนไหวได้อย่างอิสระ

จากการศึกษาความหมายของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กหมายถึง ความสามารถในการบังคับการเคลื่อนไหวของกล้ามเนื้อ และกล้ามเนื้อนิ้วมือกับตาให้ทำงานสัมพันธ์กันดีและสามารถประกอบกิจกรรมต่าง ๆ ได้อย่างคล่องแคล่วและมีประสิทธิภาพตามความถนัดของแต่ละคน

2. แนวคิดความสำคัญของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีความสำคัญอย่างยิ่งมีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญของกล้ามเนื้อมัดเล็กไว้ดังนี้

ไทด์แมน และบัทเทอร์ฟิลด์ (รัชนี รัตนา, 2533 หน้า 12 อ้างอิงมาจาก Tidyman and Butterfield, 1951, หน้า 363-365) กล่าวถึงความสำคัญของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กที่มีความสำคัญต่อการเขียนซึ่งต้องมีการประสานงานที่ดี ระหว่างสายตากับมือตลอดจน การควบคุมของกล้ามเนื้อมือและแขน นอกจากนี้ยังอาศัยความแม่นยำในการรับรู้ รูปร่าง และสัญลักษณ์ต่าง ๆ ได้อย่างถูกต้อง

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2436, หน้า 2) กล่าวว่า ความสำคัญของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตาเป็นการฝึกประสา สัมผัส และความคล่องแคล่วซึ่งจะนำไปสู่การอ่านและการเขียนของเด็ก

เกียรติวรรณ อมาตยกุล (2539, หน้า 9) กล่าวว่า ความสำคัญของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก คือ มือของคนเราคือฐานของสมองผู้ที่ได้รับการบริหารมือมาตั้งแต่เด็ก ๆ จะเป็นผู้ที่สมองดี มีความคิดฉับไวของการใช้กล้ามเนื้อนิ้วมือมีความสัมพันธ์กับความคิดอันฉับไวของเด็ก และในตรงกันข้ามเด็กที่ไม่มีความสามารถในการเคลื่อนไหวนิ้วมือได้อย่างคล่องแคล่วมักจะคิดอะไรเข้าไปด้วย

อธิษฐาน พูลศิลป์ศักดิ์กุล (2546, หน้า 111) กล่าวว่า กล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นอวัยวะที่สำคัญหนึ่งในการประกอบกิจวัตรประจำวันด้วยตนเอง เช่น การใส่-ถอดกระดุม รูดซิป การแปรงฟัน ผูกเชือกกรองเท้า งานศิลปะต่าง ๆ รวมทั้งการขีดเขียน ถ้าเด็กใช้กล้ามเนื้อเล็กได้คล่องแคล่ว จะช่วยส่งเสริมในการพัฒนาการด้านต่าง ๆ เช่นส่งเสริมให้สติปัญญาให้ดีขึ้น เนื่องจากกล้ามเนื้อมัดเล็กมีส่วนทำให้เด็กได้ใช้มือสำรวจ สังเกต จากการสัมผัส

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2547, หน้า 100) กล่าวว่า การส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นการพัฒนากล้ามเนื้อนิ้วมือที่มีความสำคัญต่อเด็ก เพราะเด็กต้องใช้มือในการทำกิจกรรมต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนหนังสือ การหยิบจับสิ่งของ การปั้นสิ่งต่าง ๆ

พัฒนา ชัชพงษ์ (2549 : 122) กล่าวว่า การพัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน โดยกล้ามเนื้อเล็กเป็นอวัยวะหนึ่งที่สำคัญสำหรับเด็กที่พร้อมจะทำกิจกรรม

ต่าง ๆ เช่น การใส่ – ถอดกระดุม รูดซิป การแปรงฟัน ใส่รองเท้า งานศิลปะ รวมทั้งการขีดเขียน ถ้าเด็กใช้กล้ามเนื้อเล็กได้คล่องแคล่วจะช่วยส่งเสริมด้านต่าง ๆ การจัดกิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์ต่าง ๆ จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้ พัฒนาความพร้อมทางมือและตามากที่สุด เด็กจะเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน เด็กจะใช้มือในการหยิบ

จากข้อความที่กล่าวมาสามารถสรุปได้ว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีความสำคัญกับเด็ก กล่าวคือกล้ามเนื้อมัดเล็กเป็นอวัยวะที่สำคัญ การเคลื่อนไหวกล้ามเนื้อตา มือ นิ้วมือ และแขนที่มีความสัมพันธ์กันจะทำให้เด็กสามารถทำกิจกรรมประจำวันต่าง ๆ ได้คล่องแคล่ว ซึ่งในการบริหารกล้ามเนื้อให้แข็งแรงนั้นจะช่วยในการพัฒนาการรับรู้และส่งผลให้เกิดการพัฒนาด้านสติปัญญาที่ดีตลอดจนยังเป็นพื้นฐานความสามารถในการเขียนการอ่านของเด็กต่อไป

3. แนวคิดพัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

พัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กมีนักวิชาการได้กล่าวถึง ดังนี้
สำนักเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษา สหประชาชาติ (2529, หน้า 23) พัฒนาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยแบ่งตามความสามารถตามช่วงวัยแรกเกิดถึง 6 ขวบ สำหรับวัย 2-6 ขวบ ดังนี้

อายุ 2-3 ขวบ รู้จักแต่งตัวและเลือกเสื้อผ้าเองได้ เขียนรูปหัวและตัวหรืออาจจะส่วนต่าง ๆ ของร่างกายทำงานได้ง่ายขึ้น

อายุ 4-5 ขวบ เขียนรูปมีหัว มีตัว มีส่วนต่าง ๆ ของร่างกายที่สำคัญ ได้เขียนรูปสี่เหลี่ยม หรือสามเหลี่ยมตามแบบได้

อายุ 6 ขวบ สามารถรับลูกบอลที่โยนมาให้จากระยะไกล 1 เมตร เขียนรูปหัว มีตัว ขา แขน มือได้

สำนักงานคณะกรรมการประถมศึกษาแห่งชาติ (2536, หน้า 38-40) กล่าวถึงความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ไว้ดังนี้

วัย 4-5 ปี เด็กสามารถเสียบคลิบกระดาษลงบนกระดาษ สามารถจับดินสอดด้วยนิ้วมือในท่าทางที่ถูกต้อง สามารถพับกระดาษซ้อนกัน 3 ทบได้ และใช้นิ้วรีดตามรอยพับ สามารถประกอบภาพตัดต่อ 6-10 ชิ้น ลงในกรอบ สามารถใช้กรรไกรตัดรูปสี่เหลี่ยมและสามเหลี่ยมได้อย่างคล่องตัว สามารถปั้นดินน้ำมันเป็นรูปร่างหยาบๆ ที่ผู้อื่นอาจไม่เข้าใจความหมาย สามารถเขียนรูปมีหัว มีตัว มีส่วนต่าง ๆ ที่สำคัญของร่างกายได้ สามารถเขียนรูปสี่เหลี่ยมและสามเหลี่ยมตามแบบ ได้สามารถเขียนเส้นตามรอยปะ สามารถวาดรูปบ้าน สามารถระบายสีรูปทรงและแบบอิสระ ที่มีขนาดใหญ่ ภายในของรูป สามารถพับนิ้วมือของตน เอาขึ้นหรือหกลงทีละนิ้ว สามารถกับขนาดรูปร่างของสิ่งของรู้ว่าอะไรเล็กหรือใหญ่

วัย 5-6 ปี สามารถรับลูกบอลที่โยนมาจากระยะไกล 1 เมตร สามารถใช้อุปกรณ์ต่าง ๆ ประกอบการเล่นดินน้ำมัน เช่น ขวด สามารถกรอกน้ำ - ทราย ลงในภาชนะ และเทออกได้ สามารถไข และหมุนลูกบิดประตูด้วยกุญแจ สามารถร้อยด้ายขึ้นลงผ่านรูที่เจาะบนกระดาษ ผูกการเย็บผ้า สามารถต่อแท่งไม้เป็นรูปต่าง ๆ ได้ สามารถประกอบภาพตัดต่อจำนวนไม่เกิน 12 ชิ้นเข้าด้วยกันโดยไม่มีกรอบ สามารถประกอบภาพตัดต่อ 16-20 ชิ้น เข้าด้วยกันลงในกรอบ สามารถใช้กรรไกรได้คล่องขึ้น ตัดกระดาษตามรอยเป็นภาพต่าง ๆ ได้ สามารถปั้นดินน้ำมันเป็นรูปร่างของที่มีรายละเอียดสื่อ

ความหมายให้ผู้อื่นเข้าใจได้ สามารถเขียนรูปหัว มีตัว แขนขาและมือได้ สามารถเขียนรูปสี่เหลี่ยมตามคำสั่งโดยไม่มีแบบได้ สามารถลอกแบบพยัญชนะขนาดสูง 2-4 เซนติเมตร สามารถเขียนพยัญชนะตามรอยปะได้ สามารถเขียนชื่อตัวเองได้ และสามารถระบายสีไม่ออกนอกเส้น

มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช (2543, หน้า 249) กล่าวถึงพัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ไว้ดังนี้

เด็กวัย 3 ขวบ ต่อแท่งไม้สี่เหลี่ยมได้สูงถึง 9 -10 อัน เขียนวงกลมได้แต่ยังวาดรูปคนไม่ได้

เด็กวัย 4-6 ขวบ การใช้มือก็มีความละเอียดขึ้น เด็กในวัยนี้จึงมีความสามารถแต่งตัวเอง หวีผม แปรงฟัน ล้างหน้า ใส่รองเท้า ผูกเชือกรองเท้าเองได้

เด็กวัย 5 ขวบ เขียนรูปสามเหลี่ยมได้

เด็กวัย 6 ขวบ เขียนรูปสี่เหลี่ยมขนมเปียกปูนได้ การวาดรูปคนก็ต่อเติมมีรายละเอียดเพิ่มมากยิ่งขึ้นจนกว่าเป็นรูปร่างคนครบสมบูรณ์ขึ้น

สุชา จันทรเอม (2543, หน้า 41-42) กล่าวถึง ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กแบ่งตามช่วงวัยได้ดังนี้

อายุ 3 ปี สามารถช่วยจัดโต๊ะอาหารได้โดยไม่ทำให้ถ้วยชามตกหล่น สามารถต่อแท่งไม้สี่เหลี่ยม 9 แท่งได้ในทางสูง สามารถสร้างสะพานโดยใช้แท่งไม้สี่เหลี่ยม 3 แท่งได้ สามารถแต่งตัวได้ถ้าช่วยกมัด หรือปลดกระดุมให้ สามารถปลดกระดุมหน้าเองได้สามารถเขียนแบบกากบาทได้เขียนรูปคนตามที่สั่งได้

อายุ 4 ปี สามารถมัดกระดุมเสื้อเองได้ และสามารถเขียนกากบาทได้เหมือน

อายุ 5 ปี สามารถผูกเชือกรองเท้า และเขียนรูปสามเหลี่ยมได้เหมือนและเขียนตัวอักษรได้

อายุ 6 ปี สามารถใช้มือและใช้ตาประสานกันดีขึ้นการจับดินสอเขียนได้ดีขึ้น ชอบวาดภาพระบายสี แต่จะทำได้ไม่เรียบร้อยเพราะยังไม่อยู่นิ่งสามารถจะมองเด็กอื่นเล่นแต่มีมือยังทำงาน

อิธิฐาน พลศิลป์ศักดิ์กุล (2546, หน้า 111) กล่าวว่า พัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ขึ้นอยู่กับระดับสติปัญญาตามวุฒิภาวะของสมองที่เป็นไปตามวัย โดยการพัฒนาจากต้นแขนไปสู่ปลายแขน ดังนี้

อายุ 1 ปี สามารถใช้นิ้วโป้งและนิ้วชี้ได้ แต่ยังไม่คล่องจึงสามารถกำสิ่งของทั้งมือ และลากเส้นเป็นแนวตั้งจากบนลงล่างได้

อายุ 2 ปีขึ้นไป สามารถเขียนโดยลากเส้นต่อเนื่องกัน ก่อนจะรู้จักในการลากเส้นตามแนวอนสลับซ้ายขวา

จากที่กล่าวข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า พัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยนั้นจะมีการพัฒนาการเป็นไปอย่างมีระบบ ตามช่วงอายุของเด็กในแต่ละวัย โดยจะมีการพัฒนาจากนิ้วมือต้นแขนไปสู่ปลายแขน ซึ่งความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กควบคู่ไปกับกล้ามเนื้อใหญ่ และระดับสติปัญญาตามวุฒิภาวะของสมองที่เป็นไปตามช่วงอายุเป็นต้น

4. แนวคิดการส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ได้มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ ดังนี้
 ฟิชเชอร์และเทอร์รี่ (Fisher and Terry, 1997, หน้า 284) กล่าวถึง การจัด
 ประสบการณ์ให้แก่เด็ก เพื่อส่งเสริมกล้ามเนื้อเล็กของเด็กก่อนที่จะเรียนเขียนไว้ ดังนี้

1. การวาดรูประบายสี จัดที่ให้วาดบนพื้นหรือบนกระดาษที่ขีดตั้ง เส้นต่าง ๆ ที่
 เด็ก

ต้องใช้ในการเขียนอักษร เช่น เส้นตรง วงกลมหรือเส้นพื้นฐานต่าง ๆ นั้น จะพบได้จากการวาดของ
 เด็ก

2. การออกแบบให้เด็กได้ออกแบบเอง เช่น ลวดลายที่ขอบรูปภาพของจุดสารที่ห่อ
 หนังสือรูปทรงของถุงกระดาษใส่ถั่ว ความคิดในการออกแบบของเด็กจะมาจากเส้น

3. ภาตทนายทำได้ง่ายเด็ก ๆ จะรู้สึกสนุกสนานมากในการใช้นิ้ววาดเส้นบนทราย

4. ระบายสีด้วยนิ้วมือทั้งสิบนิ้วอย่างหลากหลายสี

สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ (2526, หน้า 101-107) ได้เสนอ
 กิจกรรมงานร้อยที่ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กอายุ 5-6 ปี ดังนี้ ร้อยลูกปัดเม็ดเล็กด้วยด้าย
 หรือเอ็นร้อยหลอดกาแฟด้วยเชือก ร้อยเชือกกรองเท้า เป็นต้น

พูนสุข พานิช (2531, หน้า 41-42) กล่าวถึง วิธีการส่งเสริมความสามารถในการใช้
 กล้ามเนื้อเล็ก ไว้ดังนี้

1. ให้เล่นโยน – รับส่งลูกบอล และโยน – รับส่งห่วงยาง

2. ให้เล่นเกม และการละเล่นที่ใช้มือหนึ่งเล่นอยู่กับที่ เช่น หมากเก็บ อัดก เป็นต้น

3. ให้ใช้ไม้ขีดเขียนเล่นบนดิน ใช้นิ้วมือขีดเขียนเล่นบนทราย และชุดอุโมงค์ ก่อเจดีย์
 ทราย ใช้ชอล์กขีดเขียนกระดาษเล่น

4. ให้เล่นงานศิลปะ เช่น ให้อวดภาพระบายสีด้วยสีไม้ หรือสีเทียนให้อวดภาพด้วย
 พู่กัน แปรงทาสีอันเล็ก ๆ และใช้สีน้ำ สีฝุ่น หรือสีโปสเตอร์ วาดภาพด้วยนิ้วมือด้วยแป้งมันผสมสีหรือ
 โคลน ให้อวดภาพด้วยกาวน้ำโรยทรายสี หรือโรยขี้เลื่อยไม้ปนผสมสี หรือก้านมะพร้าวปนผสมสี ให้
 วาดภาพด้วยเชือกหรือหลอดด้าย ให้พิมพ์ภาพด้วยเศษวัสดุ ฟองน้ำ กระดาษขุยมุข ใบไม้ หรือก้าน
 กล้าย ให้เล่นสับกระดาษหัดตี เทสี เป่าสี ทับสี ลูบสี ให้ทำงานกระดาษด้วยเล่นปั้นแป้งที่ผสมสีใส่
 อาหาร ดินน้ำมัน ดินเหนียว ปั้นทรายผสมน้ำ ให้ประดิษฐ์สิ่งของจากเศษวัสดุเป็นต้น

5. ให้เล่นของเล่นที่ใช้มือ นิ้วมือ เช่น เล่นโทรศัพท์ เล่นเปลี่ยนเสื้อผ้าตุ๊กตา รูดซิป
 ตัดกระดาษ ผูกเชือกกรองเท้า เล่นใส่ของลงกรอบหรือในช่องที่มีรูคล้ายของนั้น เช่น ใส่สมุดลงในช่อง
 กระดาษหุ้ม ใส่รูปทรงในกล่องหยอดรูปทรง สวมลูกกลมแท่งไม้ เล่นร้อยลูกปัด เล่นเย็บผ้าบน แผ่น
 หนังตอกตาไก่ เล่นถักสานด้วยกระดาษเส้นหรือพลาสติกเส้น เล่นต่อไม้บล็อก ต่อเลโก้ เล่นภาพตัดต่อ
 เล่นกรองน้ำ

เยาวพา เตชะคุปต์ (2542, หน้า 22-24) กล่าวว่า อุปกรณ์ที่ส่งเสริมการใช้
 กล้ามเนื้อเล็กมี 2 อย่าง คือ 1. อุปกรณ์ประเภทที่ส่งเสริมการใช้กล้ามเนื้อเล็กกับสายตา เช่น การ
 ร้อย ลูกปัด ร้อยเชือก ร้อยดอกไม้ เย็บกระดาษ รูดซิป เรียงสี เรียงไม้หนีบ ปักหมุด ตอกตะปู 2.
 อุปกรณ์ที่จัดกระทำต่อวัตถุ เช่น การต่อบล็อกต่าง ๆ ได้แก่ บล็อกพลาสติก บล็อกขูด บล็อกกลวง ตัว
 ต่อพลาสติกต่าง ๆ

กุลยา ตันติผลาชีวะ (2547, หน้า 103) กล่าวว่า กิจกรรมที่พัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เพื่อฝึกการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือแล้วยังเป็นการพัฒนาทักษะการใช้มือ เนื่องจากการกระตุ้นจากปลายกล้ามเนื้อเล็กจะส่งผลต่อไปยังเส้นใยประสาททำให้เพิ่มความเจริญของงานของเส้นใยประสาท ซึ่งมีหลายกิจกรรมดังนี้

1. กิจกรรมการปั้นเป็นงานส่งเสริมการทำงานของกล้ามเนื้อฝ่ามือ ข้อมือ และนิ้วมือ ในการบีบ ดึง นวด ทูบ และประดิษฐ์ ซึ่งส่งผลให้เพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ มีทักษะการใช้ นิ้วมือในการทำงานคล่องตัวขึ้น วัสดุที่นำมาใช้ ได้แก่ ดินเหนียว ดินน้ำมัน ปัจจุบันนิยมใช้แป้งโดว์

2. กิจกรรมการฉีกกระดาษ การตัด การปะ ตัดกระดาษบนภาพ โดยเน้นความสามารถในการจับ การถือ เป็นต้น

เด็กอายุ 4-5 ปี สามารถแปะกระดาษตามรอยปะ และตัดกระดาษตามรอบรูปได้

เด็กอายุ 5-6 ปี สามารถใช้กรรไกรได้คล่อง จึงตัดกระดาษตามรอยพับต่าง ๆ ได้ ปะติด ตกแต่งภายในกรอบได้

3. กิจกรรมการวาดภาพ ระบายสี

เด็กอายุ 4-5 ปี จับดินสอดด้วยท่าทางที่ถูกต้องได้ดี เขียนรูปตามแบบได้ วาดรูปสิ่งที่คุ้นเคยได้วาดรูปคนครบทุกส่วนประกอบของร่างกายได้ วาดรูปบ้านได้ ระบายสีรูปทรงและแบบอิสระได้ในกรอบรูป

เด็กอายุ 5-6 ปี วาดรูปคนและเสื้อผ้าให้รายละเอียด เขียนรูปตามจินตนาการ หรือตามคำสั่งได้โดยไม่มีแบบ ระบายสีได้สวยงามในภาพที่มีความละเอียดขนาดเล็กโดยอยู่ในกรอบรูป

4. กิจกรรมการพับ การพับกระดาษเป็นกิจกรรมเพิ่มความสามารถในการควบคุมกล้ามเนื้อนิ้วมือ ข้อมือ และการใช้สายตาให้สัมพันธ์กับมือ การพับแต่ละอายุซึ่งความสามารถแตกต่างกันตามวัยดังนี้

เด็กอายุ 4-5 ปี พับกระดาษซ้อนกัน 3 ทบได้ ใช้นิ้วรีดรอยพับได้ พับเป็นรูปร่างอย่างง่าย เช่น จรวด เรือสำปั้น

เด็กอายุ 5-6 ปี เรียนพับกระดาษรูปต่าง ๆ ได้ พับกระดาษเป็นรูปร่างที่มีรายละเอียดได้

5. กิจกรรมการฝึกความคล่องของกล้ามเนื้อเล็ก เป็นกิจกรรมที่ฝึกการเคลื่อนไหวพื้นฐานของกล้ามเนื้อเล็ก ได้แก่ การต่อไม้บล็อก การร้อยลูกปัด รวมถึงกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับการหยิบ จับ โดยใช้นิ้ว เช่น การเล่นเปียโน การตีตบ ซึ่งกิจกรรมการฝึกความคล่องของกล้ามเนื้อเล็กแบ่งตามอายุ ได้ดังนี้

เด็กเล็กอายุ 1-3 ปี ร้อยลูกปัด รูดซิปปิด ตัดกระดาษ ต่อบล็อก แกะห่อของที่ผูกเชือก หลวมได้

เด็กอนุบาลอายุ 3-6 ปี ต่อบล็อก จัดแยกสิ่งของ ร้อยด้าย ผูกเชือกได้จากเอกสาร ที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า การส่งเสริมความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กนั้น ทำได้โดยการฝึกทักษะการใช้มือในการหยิบจับสัมผัสกับวัตถุ สื่อ และอุปกรณ์ที่มีความหลากหลาย ตลอดจนการเคลื่อนไหวของมือให้มีความสัมพันธ์กัน ผ่านการทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การวาดภาพระบายสี การปั้น การฉีก ตัดปะ พับกระดาษ การถัก การร้อย เป็นต้น

5. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ได้มีนักวิชาการได้กล่าวไว้ดังนี้

กีเซล (ประมวญ ดิตคินสัน, 2524, หน้า 178-179) ซึ่งเป็นนักจิตวิทยาพัฒนาการ กล่าวไว้ว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กนั้นสามารถแบ่งออกเป็นระยะของขั้นตอนการพัฒนาการโดยเริ่มจากขั้นแรก คือ การใช้มือตะบับ ขั้นต่อมาเป็นการจับของด้วยนิ้วมือ และฝ่ามือ โดยเริ่มใช้ฝ่ามือตอนใกล้ ๆ สันมือ ต่อมาเลื่อนใช้กลางมือ จากนั้นหัวแม่มือจึงค่อยเคลื่อนมาช่วยจับขั้นสุดท้าย คือ การหยิบของด้วยหัวแม่มือกับปลายนิ้ว ซึ่งทั้งหมดนี้เป็นกล้ามเนื้อมัดเล็กที่มีความสำคัญแก่ชีวิต เมื่อเจริญเติบโตเป็นผู้ใหญ่พฤติกรรมของบุคคลจะมีอิทธิพลจากสภาพความพร้อมทางด้านร่างกาย ได้แก่ กล้ามเนื้อ ต่อกระดูกและประสาทต่าง ๆ สิ่งแวดล้อมเป็นเพียงส่วนประกอบของการเปลี่ยนแปลง โดยกีเซลได้แบ่งพัฒนาการเด็กออกเป็น 4 ด้าน ดังนี้

1. พฤติกรรมด้านการเคลื่อนไหว เป็นความสามารถของร่างกายที่ครอบคลุมถึงการบังคับ อวัยวะต่าง ๆ และความสัมพันธ์ทางการเคลื่อนไหวทั้งหมด

2. พฤติกรรมด้านการปรับตัว เป็นความสามารถในการประสานงานระหว่างระบบการเคลื่อนไหวกับระบบความรู้สึก เช่น ประสานงานระหว่างมือกับตา ซึ่งดูได้จากความสามารถในการใช้มือของเด็ก เช่น ในการตอบสนองต่อสิ่งที่เป็นลูกบาศก์ การสั้นกระดิ่ง การแกว่งกำไล ฉะนั้น พฤติกรรมด้านการปรับตัวจึงสัมพันธ์กับพฤติกรรมทางการเคลื่อนไหว

3. พฤติกรรมทางด้านภาษา ประกอบไปด้วยวิธีการสื่อสารทุกชนิด เช่น ท่าทางการเคลื่อนไหวท่าทางของร่างกาย ความสามารถในการเปล่งเสียง

4. พฤติกรรมทางด้านนิสัยและสังคม เป็นความสามารถในการปรับตัวที่ต้องอาศัยความเจริญของสมอง และระบบการเคลื่อนไหวประกอบในส่วนที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก กีเซลพบว่าก่อนที่คนเราจะทำอะไรง่าย ๆ เช่น หยิบจับอาหารใส่ปากได้นั้น มีการเรียนรู้หลายขั้น ขั้นแรกทารกใช้มือตะบับ ขั้นต่อมาจับของด้วยมือ 4 นิ้ว โดยเริ่มใช้ฝ่ามือตอน ใกล้ ๆ สันมือ ต่อมาจะเลื่อนไปใช้ใจกลางมือ แล้วใช้หัวแม่มือค่อย ๆ เลื่อนมาจับ ขั้นสุดท้าย คือ การหยิบของด้วยนิ้วหัวแม่มือกับปลายนิ้ว ยิ่งไปกว่านั้น กีเซลได้ตั้งข้อสังเกตว่าการควบคุมปฏิบัติการของกล้ามเนื้อคนเรามีพัฒนาการเริ่มจากศีรษะถึงเท้า เรียกว่า Cephalo – Caudal Sequence คือ หันศีรษะได้ก่อนชันคอ แล้วจึงคว้า คืบ นั่ง คลาน ยืน เดิน และวิ่งตามลำดับ ส่วนพัฒนาการการควบคุมปฏิบัติการกล้ามเนื้อ เริ่มจากใกล้ลำตัวก่อนเรียกว่า Proximodistal Sequence ที่แขนขา ทารกยอมบังคับการเคลื่อนไหว แกว่งแขนขาได้ก่อนมือ และเท้า เด็กใช้แขนคล้องก่อนมือ และใช้มือคล้องก่อนนิ้ว ดังนั้นเด็กเล็ก ๆ เมื่อต้องการจับอะไรก็คว้าไปทั้งตัว ต่อมาจึงยื่นออกไปเฉพาะแขนแล้วจึงใช้มือและนิ้วดังกล่าวถ้าจะให้เด็กเล็ก ๆ เขียนหนังสือมักจะได้ตัวโตเพราะกล้ามเนื้อมือยังใช้ไม่คล่อง ได้แต่วาดแขนไปกว้าง ๆ ต่อมาเมื่อการบังคับกล้ามเนื้อ เมื่อบรรลุวุฒิภาวะแล้วก็จะเขียนตัวหนังสือขนาดตัวเล็ก ๆ ได้ เพราะสามารถบังคับการใช้กล้ามเนื้อมือและนิ้วมือได้ตามลำดับ

เคปฮาร์ท (โทมัส, อาร์. เมอเร, 2535, หน้า 427- 433, อ้างอิงจาก Kephart. 1971) ได้กล่าวถึง พัฒนาการตามลำดับขั้นของเด็ก คือ เริ่มจากการรับข่าวสารข้อมูลของเด็ก (ระยะที่มีอยู่เดิม แต่กำเนิดหรือระยะของปฏิกิริยากระตุ้น – ตอบสนองโดยอัตโนมัติ) ระยะนี้เด็กจะมองกระพริบตา สะดุ้ง หมุนตัว และทำอะไรตามแบบอัตโนมัติ ระบบประสาทและกล้ามเนื้อจะค่อย ๆ เจริญเติบโต

ขึ้นมาทีละน้อยปฏิบัติการอัตโนมัติบางอย่างจะมีการปรับให้เข้ากับสถานการณ์ จากนั้นขั้นการรับรู้จะเชื่อมโยงหรือปรับให้เด็กแยกภาพและพื้นได้ โดยอาศัยประสบการณ์ของเด็กเมื่อเด็กมีกิจกรรมจะต้องอาศัยการใช้กล้ามเนื้อเล็ก เช่น การจับวัตถุเล็ก ๆ เด็กจะกระตุ้นนิ้วหัวแม่มือและนิ้วชี้ให้บีบเข้ามาในทิศทางตรงข้ามเพียงอย่างเดียว โดยไม่ออกแรงกระตุ้นส่วนอื่น ๆ เมื่อเด็กสามารถบังคับมือให้เขียนหนังสือได้ และเคลื่อนไหวก้ามเนื้อไปสู่สิ่งนั้นได้ ต่อมาเริ่มพัฒนาไปสู่การค้นหาโดยอาศัยตา และประสาทสัมผัสต่าง ๆ เพื่อให้เรียนรู้และสัมพันธ์กับการใช้กล้ามเนื้อในการเคลื่อนไหวย่างคล่องแคล่วและถูกต้อง

จากที่กล่าวข้างต้น จะเห็นว่าทฤษฎีเกี่ยวกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กนั้นแสดงให้เห็นว่าเด็กมีพัฒนาการความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กเริ่มมาจากการเคลื่อนไหวยว้างในส่วนของกล้ามเนื้อใหญ่ก่อนแล้วจึงค่อยๆ พัฒนาเป็นการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ซึ่งจะเป็นความรู้ไปตามวุฒิภาวะ และการเรียนรู้ของเด็กโดยที่การรับรู้ด้านประสาทสัมผัสการทำงานประสานสัมพันธ์กันได้อย่างคล่องแคล่วของกล้ามเนื้อเล็กนั้น จะอาศัยความรู้สึกและประสบการณ์ของเด็กซึ่งจะช่วยให้การควบคุมกล้ามเนื้อเล็กเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพ

6. แนวคิดความหมายของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ความหมายของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ นักวิชาการได้ให้ความหมายของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ไว้ดังนี้

ปีเตอร์สัน (Peterson, 1958, หน้า 101) กล่าวว่า เด็กทุกคนต้องการที่แสดงออกทางด้านความคิดและความรู้สึกต่าง ๆ ศิลปะเป็นแนวทางหนึ่งที่เด็กแสดงออก ซึ่งต้องการโอกาสที่จะแสดงออกอีกทั้งยังสามารถถ่ายทอดความรู้สึกและความเข้าใจ รวมทั้งบุคลิกภาพและความเป็นอิสระของเด็กออกมาได้ ซึ่งสิ่งเหล่านี้สามารถถ่ายทอดจากประสบการณ์ และจินตนาการของเด็กแต่ละคนนั่นเอง

สำนักงานกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2541, หน้า 35) ให้ความหมายของกิจกรรมสร้างสรรค์ว่าเป็นกิจกรรมเกี่ยวกับงานศิลปศึกษาต่าง ๆ ได้แก่ การวาดภาพระบายสี การปั้น การพิมพ์ภาพ การพับ การฉีกตัดปะ และประดิษฐ์เศษวัสดุ เป็นต้น ที่มุ่งพัฒนากระบวนการคิดสร้างสรรค์ การรับรู้เกี่ยวกับความงามและส่งเสริมกระตุ้นให้เด็กแต่ละคนได้แสดงออกตามความรู้สึกและความสามารถของตัวเอง

เยาวพา เตชะคุปต์ (2542, หน้า 36-38) กล่าวว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ หมายถึงกิจกรรมที่ส่งเสริมความสามารถด้านการใช้กล้ามเนื้อเล็ก ช่วยพัฒนากล้ามเนื้อมือ และสามารถใช้สัมพันธ์กันเพื่อเตรียมความพร้อมด้านการเขียน และมีโอกาสพัฒนาทักษะพื้นฐานในการอ่าน

คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 (2546, หน้า 50) ได้ให้ความหมายของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ไว้ว่า เป็นกิจกรรมที่ช่วยพัฒนาเด็กให้แสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความคิดริเริ่มสร้างสรรค์และจินตนาการ โดยใช้ศิลปะ เช่น การวาดภาพระบายสี การปั้น การฉีกตัดปะ การพิมพ์ภาพ การร้อย การประดิษฐ์ หรือวิธีการอื่นที่เด็กได้คิดสร้างสรรค์และเหมาะสมกับพัฒนาการ เช่น การเล่นพลาสติกสร้างสรรค์ การสร้างรูปจากกระดาษหนุด เป็นต้น

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ หมายถึงกิจกรรมที่เด็กได้มีโอกาสทดลอง ได้ปฏิบัติจริงอย่างอิสระเป็นการแสดงออกทางอารมณ์ ความรู้สึก ความนึกคิด ความคิดสร้างสรรค์และจินตนาการผ่านกิจกรรมต่าง ๆ นอกจากนั้นกิจกรรมศิลปะ

สร้างสรรค์เป็นกิจกรรมที่สร้างความสุขความประทับใจให้กับเด็ก เด็กเกิดความภาคภูมิใจในผลงานของตนเอง อีกทั้งยังส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุก ๆ คน

7. แนวคิดความสำคัญของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

ความสำคัญของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีนักวิชาการได้กล่าวถึงความสำคัญไว้ ดังนี้ สำนักงานกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, หน้า 6-15) สรุปความสำคัญของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

1. เด็กแสดงออกอย่างอิสระ ส่งเสริมอิสรภาพในการทำงานครุควรวางวัสดุอุปกรณ์ในพื้นที่ที่เด็กจะหยิบมาใช้ได้ และมีโอกาสเลือกหยิบได้ตามความพอใจ ในขณะที่เดียวกันเด็กสามารถมีการแลกเปลี่ยนแนวคิดของตนเองกับเพื่อนๆ ได้

2. เด็กมีสุนทรียภาพต่อสิ่งแวดล้อม เด็กจะรู้จักชื่นชม และมีทัศนคติต่อสิ่งต่าง ๆ เป็นสิ่งที่ควรได้รับการพัฒนา ซึ่งผู้ใหญ่ควรเป็นแบบอย่างโดยการยอมรับ และชื่นชมในผลงานของเด็ก โดยฝึกให้เด็กเห็นว่าทุก ๆ อย่างมีความสำคัญสำหรับรอบตัวเด็กส่งเสริมให้เด็กรู้จักสังเกตสิ่งที่ผิดแปลกในสิ่งปกติให้ได้ยินและฝึกให้เขาสนใจสิ่งต่าง ๆ รอบตัว

3. เด็กเกิดความพอใจ และสนุกสนานในขณะที่เด็กทำกิจกรรมสร้างสรรค์ต่าง ๆ เด็กควรทำตามความพอใจ และมีความสนุกสนาน การพูดคุยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับเพื่อนเป็นโอกาสที่เด็กจะแสดงออกซึ่งความคิดของเขาเป็นพัฒนาการทางด้านภาษา เปิดโอกาสให้เด็กแสดงความสามารถทางการสร้างสรรค์จะช่วยให้เด็กกระหนักรถึงคุณค่าของความเป็นมนุษย์ ช่วยส่งเสริมให้เขามีกำลังใจ เข้าใจตนเองว่ามีความคิดที่ดีและมีความสามารถหลากหลายอย่างองค์ประกอบที่จะช่วยให้เด็กเกิดความพอใจ สนุกสนานในขณะที่ทำกิจกรรม คือ เวลาและสถานที่เด็กจะมีความต้องการเวลาทำงานมากพอที่เขาจะได้ทำเสร็จตามความพอใจ และต้องการเนื้อที่กว้างขวางที่จะทำสิ่งต่าง ๆ ได้อย่างสนุกสนาน

ภรณ์ คุรุรัตน์ (2535, หน้า 67) กล่าวว่า ความสำคัญของกิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะเป็นกิจกรรมการสอดคล้องกับความสนใจ ความสามารถกับพัฒนาการของเด็ก กิจกรรมสร้างสรรค์จึงไม่เป็นเพียงแต่ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและตา การผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ที่อาจมีเท่านั้น แต่ยังเป็นส่งเสริมความคิดอิสระ ความคิดจินตนาการ ฝึกการรู้จักการทำงานด้วยตัวเอง และการฝึกการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ทั้งทางคิดและการกระทำ ซึ่งมีการถ่ายทอดผลงานทางศิลปะ และนำไปสู่การเขียน อ่านอย่างสร้างสรรค์

โอกาส บุญครองสุข (2535, หน้า 89) กล่าวว่า ความสำคัญของศิลปะสร้างสรรค์ว่าการเรียนรู้โลกภายนอกด้วยประสาทสัมผัส เป็นธรรมชาติการเรียนรู้ของเด็ก และกิจกรรมศิลปะเป็นกิจกรรมหนึ่ง ที่ฝึกให้เด็กรู้จักนำเอาธรรมชาติของตนเองที่มีอยู่มาใช้เก็บเกี่ยวความรู้ต่าง ๆ ที่อยู่รอบ ๆ ตัวโดยเฉพาะความรู้อันเป็นพื้นฐานพัฒนาวุฒิภาวะทางสุนทรียภาพให้แก่ตน นอกจากนั้นยังเป็นประสบการณ์หรือความรู้ทางอ้อมที่ได้จากศิลปะ ได้แก่ ประสบการณ์สังคม ประสบการณ์ในการใช้เครื่องมืออย่างง่าย ๆ รู้จักวัสดุต่าง ๆ เป็นต้น ซึ่งมีส่วนช่วยพัฒนาการเจริญเติบโตทางร่างกายสติปัญญา อารมณ์ และสังคมของเด็ก

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า ความสำคัญของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์นั้นเป็นกิจกรรมที่พัฒนาความสามารถของเด็ก ๆ ในด้านต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นทางด้านร่างกาย

อารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา ซึ่งล้วนแล้วแต่เกิดประโยชน์กับตัวเด็กทั้งนั้น ไม่ว่าจะเป็
 ความคิด จินตนาการที่จะสร้างผลงานของตัวเอง ถ่ายทอดความรู้สึกผ่านคลายความเครียดทาง
 อารมณ์ ลดความกดดัน ความซับซ้อนใจ และลดความก้าวร้าว เคลื่อนไหวร่างกายส่วนต่าง ๆ มีทักษะ
 ในการทำงานร่วมกับเพื่อนโดยการแบ่งปันของให้กับเพื่อนแล้วยังเป็นกิจกรรมที่เด็กลงมือปฏิบัติได้จริง

8. แนวคิดคุณค่าของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย

คุณค่าของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัยมีนักวิชาการได้ให้ความหมาย
 คุณค่าของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ไว้ ดังนี้

วิรุณ ตั้งเจริญ (2539, หน้า 26, 32-34) มีทัศนะเกี่ยวกับคุณค่าของกิจกรรมด้าน
 ศิลปะเด็กว่า กิจกรรมศิลปะสามารถช่วยส่งเสริมประสบการณ์ที่มีผลต่อการเรียนรู้ได้กว้างขวางหลาย
 ด้าน ดังนี้

1. ประสบการณ์ในการสำรวจตรวจสอบ เป็นการส่งเสริมให้เด็กได้เผชิญกับความจริง
 เกี่ยวกับสัตว์ พืช คน สถานที่ และเหตุผลต่าง ๆ เป็นการเปิดโอกาสให้เด็กสำรวจตรวจสอบ สอบถาม
 สภาพแวดล้อม ที่มีคุณค่าต่อการที่เด็กจะนำมาเป็นพื้นฐานการแสดงออกทางศิลปะและเมื่อการ
 แสดงออกเกิดจากประสบการณ์ตรง การแสดงออกก็ย่อมส่งผลต่ออารมณ์ ความรู้สึกเป็นอย่างดี

2. ประสบการณ์ด้านวัสดุอุปกรณ์ ประสบการณ์ทางด้านนี้เป็นการย้ำทางด้าน
 ทดลอง ค้นคว้า และสอบสวนทางด้านวัสดุอุปกรณ์ เมื่อกิจกรรมศิลปะค่อย ๆ ขยายวงกว้างจากวัสดุ
 อุปกรณ์ที่มีมากมาย เด็กก็มีประสบการณ์กับวัสดุอุปกรณ์มากขึ้น เท่ากันเป็นประสบการณ์พื้นฐานใน
 การเรียนรู้ถึงวัสดุต่าง ๆ และการทำงานด้วยวัสดุอุปกรณ์ส่งผลดีต่อประสาทสัมผัสและการทำงาน
 ต่อไป

3. ประสบการณ์ทางด้านความรู้สึกสัมผัส เป็นประสบการณ์ที่เน้นถึงการรับรู้หรือ
 ความรู้สึกสัมผัสที่เด็กมีต่อสภาพแวดล้อมรอบตัว ทั้งในด้านรูป รส กลิ่น เสียง การสัมผัสวัสดุ
 ความรู้สึกจากการเห็น การได้แยกแยะและชื่นชมกับเสียง การได้รับรู้กลิ่นของสิ่งนั้น กระบวนการ
 เช่นนี้เป็นกระบวนการที่เกี่ยวกับการเรียนรู้สภาพแวดล้อมของเด็กปฐมวัยทั้งสิ้น นอกจากนี้ยังกล่าว
 เพิ่มเติมได้อีกว่า กิจกรรมศิลปะมีคุณค่าในเชิงเสริมสร้างลักษณะนิสัยด้วย คือ

1) ลักษณะนิสัยทางการแสดงออก การแสดงออกทางด้านศิลปะเป็นกระบวนการ
 การที่ต้องตัดสินใจเสนอความคิด ตัดสินใจที่จะกระทำ และแสดงออกตามความคิด โดยคำนึงหรือ
 เหตุผล ของแต่ละคน กระบวนการเช่นนี้มีผลต่อลักษณะนิสัยโดยตรงและเป็นกระบวนการพื้นฐานที่
 จะกระตุ้นให้เด็กกล้าแสดงออกในทุก ๆ ด้านด้วย

2) ลักษณะนิสัยทางด้านจินตนาการ จินตนาการของคนต่อเรื่องใดเรื่องหนึ่งหรือสิ่งใด
 สิ่งหนึ่งย่อมมีเหตุผลหรือความจริงเป็นพื้นฐาน จินตนาการจึงเป็นเรื่องของการคาดคิด ความหวังหรือ
 ความปรารถนาที่จะให้เกิดสิ่งต่าง ๆ ขึ้นได้

3) ลักษณะนิสัยทางด้านสุนทรียภาพ เป็นเรื่องของความรู้สึกส่วนบุคคล เป็นเรื่องอัน
 ละเอียดอ่อน ฉับไวเมื่อสัมผัสในความงาม ความประณีต และคุณค่าของสิ่งนั้น ๆ ไม่ว่าจะเป็
 ธรรมชาติ ศิลปะ หรือรูปแบบของความคิดต่าง ๆ ซึ่งศิลปะเป็นสิ่งสำคัญสิ่งแรกที่ยอมรับกันว่าเป็น
 ตัวกระตุ้นความรู้สึกสัมผัสด้านนี้

4) ลักษณะนิสัยทางด้านความประณีต การทำงานศิลปะต้องอาศัยความตั้งใจ ใช้ความพยายาม การสังเกต และความเรียบร้อยอยู่ตลอดเวลา

5) ลักษณะนิสัยด้านการทำงาน การสร้างสรรค์ศิลปะนับเป็นพื้นฐานการรักงานของเด็กปฐมวัยได้อย่างดี ซึ่งส่งเสริมลักษณะนิสัยรักการทำงาน ส่งเสริมให้ขยันหมั่นเพียร และเด็กทุกคนจะภูมิใจกับงานของเขา

6) ลักษณะนิสัยด้านการทำงานร่วมกัน กิจกรรมศิลปะนับเป็นพื้นฐานของการรักการทำงานของเด็กปฐมวัยได้อย่างดี เพราะการสร้างสรรคงานศิลปะต้องมีการพูดคุยปรึกษาหารือ แบ่งปันสิ่งต่าง ๆ ต่อกัน และต้องคิด ต้องวางแผน แบ่งงานกัน ส่งเสริมให้เด็กสามารถทำงานร่วมกันได้อย่างมีประสิทธิภาพตั้งแต่ระดับพื้นฐาน

หลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540 (2540, หน้า 106) กล่าวว่า คุณค่าของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ว่า กิจกรรมศิลปะเป็นกิจกรรมที่สามารถพัฒนาเด็กได้หลายด้าน เช่น ทางด้านกล้ามเนื้อ ซึ่งให้มือของเด็กพร้อมที่จะหยิบจับดินสอเขียนหนังสือ เมื่อไปเรียนชั้นประถมศึกษา นอกจากนี้แล้วยังช่วยในการพัฒนาทางอารมณ์ จิตใจ สังคม และสติปัญญา เด็กจะมีโอกาสทำงานตามลำพัง และทำงานเป็นกลุ่ม รู้จักปรับตัวที่จะทำงานด้วยกัน และส่งเสริมจินตนาการ ความคิดสร้างสรรค์ และสนองความสนใจความต้องการของเด็กวัยนี้ได้เป็นอย่างดี

เยาวพา เดชะคุปต์ (2542, หน้า 107) กล่าวว่า คุณค่าของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กได้แสดงความสามารถ และความรู้สึกนึกคิดของตนออกมาในรูปของภาพหรือสิ่งของที่เด็กจะสามารถแลเห็นได้ เด็กจะใช้ศิลปะเพื่อเป็นสื่ออธิบายสิ่งที่เขาทำ เห็น รู้สึก และคิดออกมาเป็นผลงาน การจัดประสบการณ์ทางศิลปะให้แก่เด็ก ช่วยให้เด็กมีโอกาสค้นคว้า ทดลอง และสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่น ที่อยู่รอบตัวเขาเข้าใจได้ นอกจากนั้นยังได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการคิด และการใช้จินตนาการ การสังเกตและเพิ่มพูนการรับรู้ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น และพัฒนาความเชื่อมั่นเกี่ยวกับตนเองในการเลือกใช้วัสดุต่าง ๆ ส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อมัดเล็กผสมผสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับรูปร่าง สี และมีโอกาสพัฒนาทักษะพื้นฐานในการอ่าน พัฒนาทักษะทางสังคมจากการแบ่งปันอุปกรณ์ที่ใช้ แบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลทำความสะอาดอุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกัน

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า คุณค่าของกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีสำหรับเด็กปฐมวัยเป็นกิจกรรมที่มีคุณค่าต่อเด็กหลาย ๆ ด้าน นับว่าเป็นแนวทางที่เปิดโอกาสให้เด็กได้แสดงออกตามความสนใจ และจินตนาการของเด็กอย่างเป็นธรรมชาติ นอกจากนั้นกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ยังมีผลต่อการพัฒนาการในด้านต่าง ๆ ของเด็กเป็นอย่างดี

9. แนวคิดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัย

กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์สำหรับเด็กปฐมวัยได้มีนักวิชาการกล่าวไว้ ดังนี้

วิรุณ ตั้งเจริญ (2526, หน้า 29-31) กล่าวถึง แนวคิดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เป็นการปูพื้นฐานเนื้อหาศิลปะชั้นอนุบาลให้เด็กมองเห็นความสวยงามทางศิลปะ ได้แก่ ฝึกให้เด็กรู้จักสังเกต และสัมผัสสิ่งรอบตัวที่มีรูปร่างเหมือนหรือแตกต่างกัน ให้เด็กช่วยกันจัดแจกันดอกไม้ จัดมุมห้องหรือนำสิ่งประดิษฐ์สำเร็จรูปมาตกแต่งห้องเรียน การวาดภาพระบายสี ได้แก่ การวาดภาพโดยเสรีด้วยดินสอ สีเทียน ดินสอดำหรือน้ำตาลไอซิ่ง การป้ายสีด้วยฟู่กัน การระบายสีเทียนในวิธีต่าง ๆ หรือ

ระบายสีตามรูปทรงเรื่องราวที่กำหนดการทดลองเกี่ยวกับสี ได้แก่ การละเลงสี หยดสี ทาสี เป่าสี โยยสี และการกลิ้งสี การพิมพ์ภาพ ได้แก่ พิมพ์ภาพด้วยวัสดุ แม่พิมพ์ทรายาง หรือส่วนต่าง ๆ ของร่างกายและการพิมพ์ภาพลายนูน โดยใช้ดินสอหรือดินสอสี เป็นต้น

การปั้น ได้แก่ การปั้นด้วยแป้ง ดินเหนียว ดินน้ำมัน ให้เป็นรูปทรง ปั้นเป็นเรื่องราว ปั้นตามใจชอบ

การพับ ฉีก ตัด ปะ ได้แก่ การฉีกหรือตัดและปะ เป็นเรื่องราวต่าง ๆ การพับหรือการม้วนกระดาษเป็นรูปทรงต่าง ๆ แล้วนำมาประดิษฐ์สิ่งต่าง ๆ และการพับผ้าเช็ดหน้า ใบตองตามใจชอบ

การประดิษฐ์ ได้แก่ การประดิษฐ์ภาพเครื่องห้อยแขวน ประดิษฐ์ของเล่น ของใช้ การร้อยวัสดุต่าง ๆ การเย็บหรือการสาน

การเขียนภาพผนัง โดยใช้กระดาษต่อกันเป็นแผ่นใหญ่ และให้เด็กช่วยเขียนภาพตามความมุ่งหมาย

สำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ (2531, หน้า 36) กล่าวถึงแนวคิดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ควรจัดให้กับเด็ก ดังนี้ การวาดภาพระบายสี(การวาดภาพด้วยสีเทียน สีไม้, วาดภาพด้วยสีน้ำ เช่น พู่กัน ฟองน้ำ, การละเลงสีด้วยนิ้วมือ) การเล่นกับสีน้ำ (การเป่าสี, การหยดสี, การเทสี) การพิมพ์ภาพ (การพิมพ์ด้วยส่วนต่าง ๆ ของร่างกาย, การพิมพ์ภาพด้วยวัสดุ พืช ผัก ต่าง ๆ) การปั้น (การปั้นดินน้ำมัน, ดินเหนียว, แป้งโด) การพับ ฉีก ตัด ปะ (การพับอย่างง่าย ๆ, การฉีกปะ, การตัดปะ) การประดิษฐ์ (ประดิษฐ์เศษวัสดุต่าง ๆ, การร้อย เช่น ลูกปัด หลอดกาแฟ หลอดด้าย, การสาน เช่น กระดาษ ใบตอง ใบมะพร้าว เป็นต้น)

สัตยา สายเชื้อ (2541, หน้า 43) ได้กล่าวถึง แนวคิดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีทัศนะเพิ่มเติมเกี่ยวกับกิจกรรมศิลปะที่เหมาะสมสำหรับเด็กก่อนวัยเรียนว่าอาจแบ่งได้ออกเป็น 7 สาขาใหญ่ คือ กิจกรรมวาดเส้นและระบายสี กิจกรรมศิลปะด้วยสีธรรมชาติ กิจกรรมภาพพิมพ์ กิจกรรมกระดาษ กิจกรรมประดิษฐ์ ตกแต่ง กิจกรรมจัดนิทรรศการ

แฮมมอนด์ (เยาเวพา เดเซคูปต์, 2542, หน้า 108; อังอิง Hammond, 1967, หน้า 275-282) ได้สรุปกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่ควรจัดให้กับเด็กไว้คือ การปั้น การประดิษฐ์ การตัดฉีก ปะ การระบายสี การวาดภาพด้วยนิ้วมือ การเล่นบล็อก การวาดภาพด้วยทราย การวาดภาพด้วยฟองสบู่

จากเอกสารที่กล่าวมาข้างต้นสามารถสรุปได้ว่า กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ที่สามารถจัดให้กับเด็กนั้นมีหลากหลายกิจกรรมล้วนเป็นกิจกรรมที่เน้นให้เด็กลงมือปฏิบัติ ไม่ว่าจะเป็น การวาด ระบายสี การพิมพ์ภาพ การปั้น การพับ เป็นต้น โดยให้เด็กได้แสดงออกตามความสนใจ ตามความคิด และจินตนาการ นอกจากนั้นยังเป็นกิจกรรมที่ส่งเสริมที่ส่งเสริมพัฒนาการของเด็กทุกด้าน ซึ่งกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การฉีก ตัด ปะ นับเป็นกิจกรรมหนึ่งที่เด็ก ๆ ได้มีโอกาสใช้กล้ามเนื้อเล็กได้เป็นอย่างดี เพื่อนำไปสู่ทักษะการเขียนที่ดีต่อไป

10. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์

แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ มีดังนี้

1. ทฤษฎีขั้นพัฒนาการทางความคิด และอายุทฤษฎีนี้เป็นของวิกเตอร์ โลเวนเฟลด์หมายความว่า ความเจริญงอกงามของเด็กจะมีการพัฒนาไปตามลำดับชั้นอายุซึ่งหมายถึง ความพร้อมด้านวุฒิภาวะทั้งร่างกาย และการกระทำเป็นไปตามลำดับชั้นของวัยอันควร
2. ทฤษฎีแห่งปัญญาทฤษฎีนี้เชื่อว่าเด็กเขียนตามที่ตนรู้ เหมาะแก่การสอนทุกระดับ เป็นทฤษฎีที่让孩子ได้แสดงความรู้ความสามารถที่ตนเข้าใจ ซึ่งสอดคล้องกับการเรียนรู้และความแตกต่างระหว่างบุคคล การเรียนแบบนี้เป็นการส่งเสริมทางด้านความคิดสร้างสรรค์ และการแสดงออกของเด็กโดยตรงเด็กจะสามารถจะแสดงรายละเอียดที่ตนเองรู้แตกต่างกันตามความคิดของตนเอง
3. ทฤษฎีพัฒนาการรับรู้ ทฤษฎีนี้เป็นของเกสโตลท์ ซึ่งมีความเชื่อว่าเด็กเขียนตามที่ตนเองเห็นตามความเป็นจริง เด็กจะเห็นแต่เค้าโครงและเห็นส่วนรวมมากกว่า ไม่สนใจในรายละเอียด โดยที่ทฤษฎีนี้เหมาะกับการสอนเด็กระดับอนุบาล และประถมศึกษา เด็กจะมีการถ่ายทอดความรู้สึกออกมาแบบง่ายๆ ส่วนความซับซ้อนจะเพิ่มขึ้นตามวัยของเด็ก
4. ทฤษฎีความรู้สึกและการมองเห็น เป็นทฤษฎีตามความเชื่อของวิกเตอร์ โลเวนเฟลด์ ซึ่งมีแนวความเชื่อว่าความเข้าใจ และการรับรู้จากสิ่งแวดล้อมของเด็กจะมีผลต่ออารมณ์ของเด็ก ซึ่งจะเป็นแรงผลักดันให้เด็กแสดงออกตามอารมณ์ของตนเอง การวิจัยของโลเวนเฟลด์ มีความเชื่อว่าเด็กที่มีเสรีจะแสดงออกทางร่างกาย และอารมณ์อย่างเปิดเผย โดยได้วิจัยหาข้อมูลเกี่ยวกับความเชื่อนี้พบว่า เด็กที่ได้รับการเลี้ยงดูอย่างเสรี ความเจริญของเด็กทำให้สามารถแสดงออกได้ดีกว่าเด็กที่ถูกเลี้ยงดูโดยขาดเสรีภาพ การสร้างสรรค์จะแสดงออกจากร่างกายภายในของเด็กซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมของเด็กเอง
5. ทฤษฎีเหมือนจริง ทฤษฎีนี้มีความเชื่อว่า เด็กสามารถเห็นได้เหมือนกับผู้ใหญ่ การเรียนคือการให้เด็กได้ฝึกทักษะตามที่ครูต้องการ กล่าวคือ ครูจะเป็นผู้กำหนดให้นักเรียนทำตาม ซึ่งไม่เหมาะสมกับการสอนศิลปะระดับก่อนประถมศึกษา ซึ่งมีแนวโน้มการเรียนเพื่อมุ่งรักษาถ่ายทอดวัฒนธรรมเดิม เช่น วิชาจิตรกรรมไทย หรือภาพวาดเหมือน ซึ่งเป็นทฤษฎีที่ต้องการให้ผู้เรียนได้เรียนรู้เข้าใจวิธีการและมีแบบแผนเป็นการเรียนเพื่อฝึกทักษะและความรู้โดยตรง เป็นการดำรงไว้เพื่อการอนุรักษ์โดยแท้จริง

จากทฤษฎีดังกล่าวสามารถสรุปได้ว่าแนวคิดทฤษฎีที่มีความเกี่ยวข้องกับกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์มีหลายทฤษฎีด้วยกัน ซึ่งสามารถนำมาประยุกต์ใช้ให้สอดคล้องกับการเรียนรู้ โดยครูนั้นสามารถนำแนวคิดให้แต่ละทฤษฎีมาใช้ในการจัดกิจกรรมเพื่อให้บรรลุตามวัตถุประสงค์ที่วางไว้ได้ โดยจัดให้เหมาะสมกับความแตกต่างระหว่างบุคคลและในระดับความสามารถของเด็กปฐมวัย

11. แนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพอง

ดินสอพองจัดเป็นแหล่งวิทยาการและภูมิปัญญาท้องถิ่นที่สำคัญในจังหวัดลพบุรี ได้มีนักการศึกษาหลายท่านได้กล่าวถึงดินสอพองไว้ ดังนี้

วิริยะ สิริสิง (2531, หน้า 1 - 2) ได้กล่าวสรุปแนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพองไว้ว่า แหล่งผลิตดินสอพองมีอยู่แหล่งเดียวในประเทศไทย คือ จังหวัดลพบุรี ทำกันในหมู่บ้านหินสองก้อน บ้านท่ายางและบ้านสะพานอิฐหมู่บ้านทั้งสามนี้อยู่ริมคลองชลประทานห่างจากตัวเมือง

ลพบุรีประมาณ 3 กิโลเมตร เรือนหมู่บ้านทั้งสามรวมๆกันว่าหมู่บ้านดินสอพองทุกครัวเรือนในหมู่บ้านดินสอพองทำดินสอพองเป็นอาชีพหลักเพราะพื้นดินทุกตารางนิ้วในเขตนี้ เมื่อขุดลอกเอาหน้าดินตื้นๆ ออกไปแล้วก็จะเป็นดินสีขาวผ่องไปทั้งหมด ตามหลักฐานทางปฐพี วิทยาดินขาวที่ใช้ทำดินสอพองนี้มีใช้อยู่ในเฉพาะลพบุรีเท่านั้นแต่จะมีแนวยาวไปจนถึงจังหวัดนครสวรรค์ แต่ที่หมู่บ้านดินสอพองมีหน้าดินทับดินขาวอยู่ไม่หนาจึงง่ายต่อการขุดขึ้นมาใช้

จุมพล คีนตัก (2532, หน้า 34) ได้กล่าวสรุปแนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพองไว้ว่า แหล่งหินปูนมาร์ล จังหวัดลพบุรี มีพบในท้องที่ตำบลท่าแค อำเภอเมืองลพบุรี แผ่กระจายตัวคลุมพื้นที่ประมาณ 10 ตารางกิโลเมตร โดยทั่วไปเปลือกดินมีสีน้ำตาลประมาณ 0.5 - 2 เมตร จากการเจาะสำรวจน้ำบาดาลพบว่าชั้นหินปูนมาร์ลมีความหนาประมาณ 20 กิโลเมตร โดยปกติตอนบนจะผุเป็นสีขาว ดุกคล้ายหินขาว มีความแข็งเพิ่มขึ้นตามความลึก ลักษณะหินสดมีสีขาว ลักษณะรูพรุนคล้ายคราบหินปูนและมี สารคาร์บอนเนตอยู่ร้อยละ 93 กล่าวได้ว่าปัจจุบันนี้มีการผลิตดินสอพองอยู่เฉพาะบ้านหินสองก้อน ตำบลท่าแคเท่านั้น

คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ (2542, หน้า 294 - 295) กล่าวไว้สรุปแนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพองไว้ว่าได้ดังนี้ มีการสันนิษฐานว่าดินสอพองคงมาจากคำว่า ดินสอพอง แล้วเรียกเพี้ยนมาเป็นดินสอพอง ผ่องหมายถึง หหมดจน ดินสอพอง หมายถึง ดินสอที่ทาแล้วหรือประแล้วทำให้หมดผ่องใสนั่นเอง ดินสอพอง เรียกอีกอย่างหนึ่งว่า ดินมาร์ล เป็นดินที่มีสารประกอบด้วยแคลเซียมคาร์บอเนตจะเกิดก๊าซคาร์บอนไดออกไซด์ เห็นเป็นฟองฟูขึ้น ดูเผินๆ ก็เห็นดินนั้นฟองตัว จากคุณสมบัติดังกล่าวทำให้เกิดดินมาร์ลมีชื่อเรียกว่า ดินสอพอง และได้กล่าวถึงตำนานเมืองลพบุรีถึงสาเหตุที่ทำให้เมืองลพบุรีมีดินสีขาว เนื่องจากในเรื่องรามเกียรติ์ หลังจากเสร็จศึกลงกาพระรามปูนบำเหน็จให้หนุมานซึ่งเป็นทหารเอกได้ทำความดีชอบไว้มาก จึงประทานเมืองให้ไปครองโดยการเสวยศร ถ้าศรไปตกที่ใดก็ให้หนุมานไปครองเมืองนั้น ปรากฏว่าศรไปตกในทะเลชุบศรเมืองลพบุรี ด้วยอำนาจของศรทำให้น้ำทะเลเหือดแห้ง ดินก็กลายเป็นดินสูงเพราะความร้อนของศร มีสีขาวเรียนว่าดินสอพองหนุมานก็ได้ครองเมืองลพบุรี และมีลูกหลานสืบเชื้อสายลงมาจนถึงปัจจุบันนี้

ดวง ทองคำช้อย และคณะ (2546, หน้า 6-7) ได้กล่าวสรุปแนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพองไว้ว่า ดินสอพองเป็นสินค้าที่ถูกผลิตในลักษณะอุตสาหกรรมในครัวเรือนของหมู่บ้านหินสองก้อน โดยใช้วัตถุดิบสำคัญคือ ดินมาร์ลหรือปูนมาร์ล(marl) ซึ่งเป็นดินที่เกิดจากการผุพังของหินปูน แล้วถูกน้ำพัดมาสะสมอยู่ตามเขาหรือบริเวณแอ่งที่ลุ่ม โดยการเกิดแสดงให้เห็นว่าวัตถุดิบกำเนิดสำคัญของดินมาร์ล คือ หินปูน ซึ่งใน เขตจังหวัดลพบุรีหรือใกล้เคียง จะพบหินดังกล่าวในกลุ่มภูเขาหินปูนที่กระจายตัวอยู่เป็นแนวยาวต่อเนื่องกัน ดังนั้นจึงกล่าวได้ว่าดินมาร์ลที่พบในจังหวัดลพบุรีและจังหวัดใกล้เคียง จะมีการ เกิดที่สัมพันธ์อย่างใกล้ชิดกับภูเขาหินปูนที่ปรากฏในพื้นที่ดังกล่าว

ราชบัณฑิตยสถาน (2544, หน้า 208 - 209) ได้กล่าวไว้ว่ามาร์ล (Marl) ได้กล่าวสรุปแนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพองไว้ว่า “ดินที่มีเนื้อที่เป็นสารประกอบแคลเซียมคาร์บอเนตผสมกับเคลย์สัดส่วน 35 : 36 หรือ 65 : 35 ยังคงมีการเรียกตะกอนผสมระหว่างดินกับคาร์บอนเนตที่มีสัดส่วนไม่แน่นอนว่าดินมาร์ล” และได้ให้ความหมายของดินสอพองไว้ว่าดินสอพอง (Marl Limestone) หมายถึง ดินที่มีเนื้อที่เป็นสารประกอบแคลเซียมคาร์บอเนตเป็นส่วนใหญ่เมื่อเอาน้ำ

มะนาวปิบใส่น้ำมะนาวมีกรดซึ่งทำปฏิกิริยากับแคลเซียมคาร์บอเนตเกิดแก๊สคาร์บอนไดออกไซด์ เป็น ฟองฟูขึ้นดูเผินๆ ก็เห็นว่าดินนั้นฟองตัวจึงเรียกกันว่าดินสอพองโบราณใช้ทำเป็นแป้งประร่างกาย เพื่อให้เย็นสบายเมื่อผสมน้ำหอมเข้าไปด้วยกลายเป็นแป้งระจางปัจจุบันนี้ใช้มากในการแก้ดินเปรี้ยว ผสมทำรูป ทำปูนซีเมนต์ เพราะเสียค่าวัตถุดิบต่ำกว่าใช้หินปูน ซึ่งมีเนื้อเป็นสารประกอบชนิดเดียวกัน แหล่งใหญ่ในประเทศไทยมีในท้องที่อำเภอบ้านหมอจังหวัดสระบุรีและอำเภอ ตาคลี จังหวัด นครสวรรค์

โรจนฤทธิ์ โรจนธเนศ และคณะ (2546, หน้า 187) ได้กล่าวสรุปแนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพองไว้ว่า “ดินมาร์ลหรือดินสอพอง หมายถึง ดินที่มีเนื้อค่อนข้างร่วน และมี ส่วนประกอบสำคัญเป็นแคลเซียมคาร์บอเนตที่ได้มาจากการผุพังของหินปูน โดยมากจึงพบอยู่ในบริเวณใกล้เคียงกับหินปูน”

มูลนิธิสุขภาพไทย (2547, หน้า 93) ได้กล่าวสรุปแนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพองไว้ว่า ดินสอพองถ้าแยกเป็นคำ ๆ คำว่า “สอ” มาจากภาษาเขมร แปลว่า ขาว ต่อด้วยคำว่า “พอง” เพราะดินสีขาวชนิดนี้พิเศษกว่าดินอื่น คือ เมื่อโดนน้ำจะพองตัวและแตกตัวตัวอย่างรวดเร็ว แต่พอแห้งจะกลับสู่สภาพเดิม

จากความหมายข้างต้นสรุปแนวคิดความรู้ทั่วไปเกี่ยวกับดินสอพองไว้ได้ว่า ดินสอพอง คือ ดินมาร์ลที่มีสีขาว กำเนิดมาจากการสลายตัวทางเคมีของหินปูน มีองค์ประกอบสำคัญคือ แคลเซียมคาร์บอเนต เมื่อทำปฏิกิริยากับกรดจะเกิดปฏิกิริยาเห็นเป็นฟองฟูขึ้น ก๊าซที่เกิดขึ้นคือก๊าซ คาร์บอนไดออกไซด์ จากคุณสมบัติ ดังกล่าวทำให้ดินมาร์ลมีชื่อเรียกว่า ดินสอพอง

12. แนวคิดกระบวนการผลิตดินสอพอง

แนวคิดกระบวนการผลิตดินสอพองได้มีผู้กล่าวไว้มากมาย ดังนี้

คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุ (2542, หน้า 259) ได้กล่าว แนวคิดกระบวนการผลิตดินสอพองไว้ว่า เป็นกระบวนการผลิตดินสอพองของชาวบ้าน เริ่มด้วยการนำ ดินขาวมาแช่น้ำหมักในบ่อกวนเพื่อแยกเอาเศษดินเศษทรายออก จากนั้นนำดินขาวที่กรองแล้วไปหมัก ต่อในบ่อเรียนว่า บ่อเนื้อทิ้งไว้ให้ดินตกตะกอนใช้สายยางดูดน้ำใสๆ ข้างบนทิ้งแล้วตักดินสีขาวก้นบ่อ ไปหยอดในแบบเป็นวงเหล็ก เพื่อตากให้ดินขาวแห้งเป็นดินสอพองแผ่นกลมใหญ่

ดวง ทองคำช้อยและคณะ (2544, หน้า 14 – 15) ได้กล่าวแนวคิดกระบวนการผลิต ดินสอพองจากการสัมภาษณ์คุณยายละเมียด อินสกุล สรุปได้ว่า ต้องขุดดินให้ลึกประมาณ 2-3 เมตร นำดินที่ขุดขึ้นมาได้ลงใส่ในบ่อใหญ่ (บ่อดินแยกเป็นสามบ่อ คือ บ่อใหญ่หนึ่งบ่อและบ่อเล็กสองบ่อลึก ประมาณ 1 เมตร และมีชาดไม้แน่นอน) แล้วเติมน้ำลงไปดินละลายน้ำ ปริมาณดินและน้ำดังกล่าว จะไม่มีอัตราส่วนผสมที่แน่นอนหรือตายตัวในการผลิต ผู้ผลิตจะใช้เพียงการคาดคะเนหรือดูจากน้ำที่มี สีขุ่น ในกรณีที่มีดินอยู่ข้างปากบ่อ ผู้ผลิตจะใช้สายฉีดยอดดินในกองให้ละลายปนกับน้ำไหลลงสู่บ่อใหญ่ แล้วสูบน้ำบ่อตกตะกอนโดยให้น้ำดินดังกล่าวผ่านตะแกรงกรองที่วางพาดอยู่บนปากบ่อเพื่อแยกเศษ กรวดหรือหญ้าที่ปะปนมา ทิ้งไว้หนึ่งคืน (หรือมากกว่าในกรณีที่ดินมาร์ลนั้นตกตะกอนช้า) เพื่อให้ดิน ที่ละลายอยู่ในน้ำดังกล่าวนั้นตกตะกอน ดินมาร์ลที่ตกตะกอนในชั้นตอนนี้นำมาผลิตดินสอพองได้เลย โดยตักตะกอนดินขึ้นมาเทใส่พิมพ์ที่มีหลายลักษณะแล้วผึ่งแดดให้แห้งประมาณ 5 วัน ก็จะ ได้ดินสอพองพร้อมจำหน่าย

สรศักดิ์ ทับทิมพราย (2545, หน้า 3) ได้กล่าวแนวคิดกระบวนการผลิตดินสอพองไว้ว่า ดินสอพองมีแหล่งผลิตเพียงแห่งเดียวเท่านั้น คือ ที่จังหวัดลพบุรี เมื่อได้ดินที่มีสีขาวมาแล้วจะทุบให้เป็นละเอียด แล้วหมักน้ำราว 2 คืน จากนั้นจากนั้นนำไปขาวเอาในส่วนที่ละเอียด ส่วนที่หยาบจะเททิ้ง เมื่อได้ส่วนที่ละเอียดแล้วนำไปผสมน้ำอีกครั้งเพื่อให้ดินขาวตกตะกอน แล้วเทน้ำทิ้งจึงได้ดินสอพองแล้วนำไปตาก 3 แดด

13. แนวคิดเกี่ยวกับประโยชน์ของดินสอพอง

ประโยชน์ของดินสอพองได้มีนักวิชาการกล่าวไว้มากมาย ดังนี้

วิริยะ สิริสิง (2531, หน้า 8 - 9) ได้กล่าวถึงดินสอพองใช้ประโยชน์ได้ทั้งงานในด้านอุตสาหกรรมใช้เป็นเครื่องประหินผิวและสมุนไพโร ประโยชน์ในด้านอุตสาหกรรม ใช้ดินสอพองเป็นผงขัด เช่นขัดเฟอร์นิเจอร์ และเครื่องโลหะต่าง ๆ เช่น เงิน นาก รวมถึงใช้ขัดกระจกเงาด้วยดินสอพองยังใช้เป็น “เนื้อ” ในการทำยาสีฟันทั้งชนิดผงชนิดเหลว ผสมในการทำสบู่ฟอกตัว เพื่อให้เนื้อสบู่ฟูขึ้นและนำไปฟอกร่างกายยังขจัดผด ผื่น คัน ได้ตามสมบัติของดินสอพอง ใช้ดินสอพองผสมในผงรูด นอกจากนี้ยังใช้ดินสอพองในอุตสาหกรรมการทำปูนซีเมนต์ขาวอีกด้วย

จุมพล คีนดัก (2532, หน้า 34) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของดินสอพอง หินปูนมาร์ล คือ ใช้ผสมเกลือจืด (ยิบซัม) ทำแป้งหอม ใช้ผสมน้ำหอม ทำแป้งกระแจะในรูปหินตุ่มและหินดอก ใช้ลงพื้นตู้โต๊ะเพื่อปิดร่องให้เรียบ ใช้ผสมลาเท็กซ์ ปิดทับหัวตะปู ใช้เป็นสีรองพื้น ใช้แก้ดินเปรี้ยว ใช้ผสมผลิตปูนซีเมนต์ด้วยกรรมวิธีผสมเปียก ใช้ผสมทำยาสีฟัน ใช้ผสมทำรูป

มูลนิธิสุขภาพไทย (2544, หน้า 82) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของดินสอพองได้ว่าดินสอพองจัดเป็นยาสมุนไพรรักษาแผลซึ่งก็คือดินที่มีอยู่ตามธรรมชาติ แต่ต่างจากดินทั่วไปตรงที่มีสีขาว อันเป็นที่มาของคำว่า ดินสอพ เพราะ สอ แปลว่า ขาว ดินสอพชนิดนี้มีลักษณะพิเศษคือ เมื่อถูกน้ำจะพองตัวออกและแตก ตัวอย่างรวดเร็ว แต่เมื่อน้ำแห้งลง ก็จะกลับเข้าสู่สภาพเดิม พบว่า ในดินสอพองประกอบด้วยสารเบนโตไนต์ (Bentonite) และซิงค์ออกไซด์ (Zinc Oxide) อันเป็นสารที่ผสมลงในน้ำยาเวลาไม่สำหรับทาแก้ผดผื่นคัน แพทย์แผนไทยรู้จักใช้ดินสอพองเป็นทั้งยาและเครื่องสำอางมานานหลายร้อยปี การนำดินสอพองมาใช้ทั้งเป็นยาและเครื่องสำอางนั้น ต้องเข้าใจด้วยว่าดินสอพองเป็นดิน ที่ขุดมาจากแหล่งธรรมชาติ อาจมีเชื้อโรคปนเปื้อนอยู่ แต่คนโบราณรู้จักป้องกันตนเองอย่างดี ก่อนนำมาใช้จะสะอาดดินสอพองก่อน วิธีการสะอาดดินสอพอง คือ นำดินสอพองใส่ลงไปในหม้อดินปิดฝา แล้วตั้งไฟจนดินสอพองสุกดีแล้ว จึงนำมาใช้ได้โดยละลายน้ำเป็นแป้งน้ำทาแก้เม็ดผด ผื่น คัน ใช้ได้กับทารกที่ผิวบอบบางได้ด้วย ถ้าจะให้ได้ผลดียิ่งขึ้นก็นำดินสอพองมาผสมกับสมุนไพรรักษาผื่นอื่น ๆ เพื่อเป็นการเสริมฤทธิ์หรือสรรพคุณให้ดียิ่งขึ้น

โรจน์ฤทธิ์ โรจนธเนศ และคณะ (2546, หน้า 187) ได้กล่าวถึงประโยชน์ของดินสอพองในด้านการเกษตรเพื่อช่วยแก้ปัญหาความเป็นกรดของดินและปรับสภาพความเป็นกรดเป็นด่างของดินให้เหมาะสมกับการเพาะปลูก ซึ่งสามารถใช้แก้ปัญหาดินเปรี้ยวจัดได้เป็นอย่างดี

มูลนิธิสุขภาพไทย (2547, หน้า 97) กล่าวไว้พอสรุปได้ว่า ดินสอพองถือเป็นยาสมุนไพรรักษาแผลหรือเรียกว่า เครื่องยารักษาตุ่มตุ่ม ดินสอพองอยู่เคียงคู่ไทยมานานถ้าไปสืบค้นข้อมูลก็จะพบว่ามีการใช้ดินสอพองเป็นยาสมุนไพรรักษาตั้งแต่สมัยสมเด็จพระนารายณ์มหาราช ซึ่งพิสูจน์ได้ ในตำราพระโอสถพระนารายณ์ กล่าวถึงการใช้ดินสอพองดังนี้

“...ให้เอาซานอ้อย กายาน แก่นคุณ กรักซีถาก รมหม้อใหม่ใส่ น้ำไว้ จึงเอาดินสอพองเผา ให้สุก ใส่ลงในหม้อน้ำนั้น ให้คนใช้กินเรื่อยๆ แก้วร้อนใน แก้วกระหายน้ำ หยุดแลฯ” กล่าวตามสรรพคุณยาไทย ทั้งในตำราและประสบการณ์ของหมอยาไทยทั้งหลาย ดินสอพองถือเป็นยาสมุนไพร รสยาเย็น ใช้แก้พิษร้อนกับร่างกาย ถอนพิษอักเสบ แก้ผด ผื่น และคัน และที่น่าสนใจอย่างยิ่งเป็นยาห้ามเหงื่อ นอกจากไม่ทำให้ร่างกายเหนียวเหนอะจากอากาศร้อนแล้ว ยังทำให้ร่างกายเย็นสบาย

จากที่กล่าวไว้ข้างต้นจะเห็นได้ว่า ดินสอพองมีประโยชน์มากมาย เช่น สามารถใช้เป็นเครื่องประทิมผิวและยาสมุนไพร ใช้ประโยชน์ในด้านอุตสาหกรรมการผลิตแป้ง สบู่ ยาสีฟัน ฐูป และในด้านการเกษตรที่นำดินสอพองซึ่งมีสีขาว มีคุณสมบัติไม่เหมาะสมกับการปลูกพืช แต่ด้วยความชาญฉลาดของคนในท้องถิ่นได้นำดินสอพอง ไปปรับปรุงดินในพื้นที่มีปัญหาที่มีความเป็นกรดสูงการผลิตดินสอพองมีความหมายอย่างมากในแง่ประวัติชุมชนเอกลักษณ์ของท้องถิ่นและภูมิ ปัญญาชาวบ้านที่สามารถแปรรูปทรัพยากรที่มีอยู่มากในท้องถิ่นให้เป็นสินค้าที่มีมูลค่าเพิ่มโดยกรรมวิธีง่าย ๆ และเหมาะสมกับบริบทของชุมชน

14. แนวคิดงานวิจัยในประเทศ

งานวิจัยในประเทศ ได้มีนักวิชาการกล่าวไว้มากมาย ดังนี้

พรพรรณ ร้าไพโรจพิงศ์ (2550) ได้ศึกษาทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยที่ทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาด ภาพประกอบการพิมพ์ภาพผลการวิจัยพบว่า ทักษะการเขียนของเด็กปฐมวัยหลังการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาดภาพประกอบการพิมพ์ภาพสูงกว่าก่อนทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์การวาดภาพประกอบการพิมพ์ภาพอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 และพบว่าเด็กปฐมวัยส่วนใหญ่มีทักษะการเขียนทั้งโดยรวมและรายด้านเพิ่มขึ้นคิดเป็นร้อยละ 95.00 ของนักเรียนทั้งหมด

คำวัง สมสุวรรณ (2551) ได้ศึกษาการส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยการจัดการกิจกรรมการปั้นดิน ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยก่อนการจัดการจัดกิจกรรม และหลังการจัดการจัดกิจกรรมการปั้นดินในแต่ละสัปดาห์คะแนนพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กโดยเฉลี่ยรวมและแยกรายด้านหลังการทำกิจกรรมในแต่ละช่วงสัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$ โดยเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กโดยเฉลี่ยรวมและแยกรายด้านหลัง การทำกิจกรรมในแต่ละช่วงสัปดาห์สูงกว่าก่อนการจัดการจัดกิจกรรม

ณภัทรสรณ์ นรกิจ(2555) ได้ศึกษาวิจัยเรื่องความสามารถในการใช้มือของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยเมล็ดพืช ผลการวิจัยพบว่า 1) ความสามารถในการใช้มือของเด็กปฐมวัยหลังจากการจัดการจัดกิจกรรมจากการได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยเมล็ดพืชสูงขึ้นกว่าก่อนได้รับการจัดกิจกรรมด้วยเมล็ดพืชอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สายพิน มະโนรัตน์ (2559) ได้ทำงานวิจัยเรื่อง การส่งเสริมพัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ ผลจากการวิจัยพบว่า พัฒนาการกล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยใช้กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ โดยรวมและ รายด้านหลังการจัดการจัดกิจกรรมสูงกว่าก่อนการจัดการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

สุนิสา อินทร์ปัญญาและสุภาวดี อินทร์ปัญญา (2558) ศึกษาทัศนคติของผู้ใช้แบ่งดินสอพองขมึนในเขตอำเภอเมืองลพบุรี ผลการวิจัยพบว่าทัศนคติของผู้ใช้แบ่งดินสอพองขมึนในเขตอำเภอเมืองลพบุรีข้อมูลทั่วไปของผู้บริโภคที่ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 50 คนคิดเป็นร้อยละ 100 และเพศชายไม่มีผู้ตอบ แบบสอบถาม และข้อมูลระดับความพอใจของผู้ใช้แบ่งดินสอพองขมึนที่ตอบแบบสอบถามมีความพอใจใน ราคาเหมาะสมเมื่อเปรียบเทียบกับคุณภาพในระดับมาก (4.02) จากการวิจัยครั้งนี้พบว่าผู้บริโภคมีความสนใจในตัวผลิตภัณฑ์ ทดลองใช้ผลิตภัณฑ์ และผู้บริโภคให้ความสนใจและให้ความสำคัญในเรื่องการดูแลสภาพรักษาผิวภัณฑ์

15. งานวิจัยต่างประเทศ

เพนนิตัน (Pennington, 2002 : p.31) ศึกษาความแตกต่างของความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กและใหญ่ของเด็กปฐมวัยที่มีเพศต่างกัน ในเวอร์จิเนียตะวันตกกลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเด็กชาย 21 คน เด็กหญิง 16 คน ผลการศึกษาพบว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก และใหญ่ของเด็กชายและเด็กหญิงในวัยอนุบาลไม่มีความแตกต่างกัน อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

แมคคาฟี, และลีอง (Mcafee, O, & D. Leong, 2004) ศึกษาผลของการเล่นทางการศึกษาที่มีต่อทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กในเด็กปฐมวัย กลุ่มตัวอย่างประกอบด้วยเด็กอายุ 4-6 ปีในประเทศอิหร่านจำนวน 60 คน ผลการศึกษาพบว่า กิจกรรมการเล่นมีผลต่อพัฒนาการทักษะกล้ามเนื้อมัดเล็กเกิดความสัมพันธ์ระหว่างมือซ้ายและขวา การประสานสัมพันธ์ ระหว่างมือและตา รวมทั้งความเร็วและความคล่องแคล่วในการใช้มืออย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

เชลเด็น (Shelden, 1995 : A) ศึกษาถึงความแม่นยำในการใช้มือและการสังเกตพฤติกรรมการทำงานระหว่างกล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กนักเรียนที่เป็นอัมพาต ไม่สามารถเดินได้ เหมือนกับเด็กปกติ โดยนักเรียนที่เป็นอัมพาตไม่สามารถเดินได้ต้องประสพกับความลำบากมากกว่านักเรียนที่มีร่างกายและสภาพแวดล้อมปกติ เช่น มีข้อจำกัดด้านการเขียน การทำกิจกรรมในห้องเรียนทั้งที่มีมาตรฐานในการทดสอบทักษะต่าง ๆ ด้านการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก เพื่อหาระดับมาตรฐานของสติปัญญาที่เด็กต้องเกิดทักษะในการเรียนรู้ที่จำเป็นสำหรับเด็ก การวิเคราะห์ผลทางด้านการทำงานของกล้ามเนื้อมัดเล็ก โดยทำการวัดซ้ำ ๆ หลายๆ ครั้ง ผลปรากฏว่าการทำงานของกล้ามเนื้อมัดเล็กและพฤติกรรมในการทำงานทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุมมีความแตกต่างกัน นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้ เป็นการศึกษากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ซึ่งมีรายละเอียดขั้นตอนการดำเนินการวิจัยดังนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การเก็บรวบรวมข้อมูล
4. การรวบรวมข้อมูล
5. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 29 คน

2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ คือ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 11 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับฉลากห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

1. แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพของเครื่องมือ

1. แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง ผู้วิจัยดำเนินการสร้างดังนี้
 - 1.1 ศึกษาหลักสูตรและคู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 เพื่อเป็นแนวทางในการเขียนแผนการจัดประสบการณ์ของงานวิจัย
 - 1.2 วิเคราะห์สาระการเรียนรู้ ผลการเรียนรู้ จุดประสงค์การเรียนรู้และเนื้อหา ในการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
 - 1.3 กำหนดโครงสร้างหน่วยการเรียนรู้ ได้แก่ เนื้อหา เวลาในการเรียน ตารางเรียนแต่ละแผนตามตาราง 1 ดังนี้
ตาราง 1 หน่วยการเรียนรู้ เนื้อหาและเวลาเรียน

ทดสอบก่อนเรียน			
สัปดาห์	วัน	กิจกรรมการปั้นแปง โดยผสมดินสอพอง	เวลา เรียน
สัปดาห์ที่ 1 หน่วยสัตว์	วันพุธ	ปูจ๋า	30 นาที
	วันพฤหัสบดี	ปลาหมึก	30 นาที
	วันศุกร์	ปลาตากลม	30 นาที
สัปดาห์ที่ 2 หน่วยต้นไม้	วันพุธ	ต้นไม้	30 นาที
	วันพฤหัสบดี	หนอนน้อย	30 นาที
	วันศุกร์	ดอกไม้	30 นาที
สัปดาห์ที่ 3 หน่วยผลไม้	วันพุธ	ส้ม	30 นาที
	วันพฤหัสบดี	องุ่น	30 นาที
	วันศุกร์	มะม่วง	30 นาที
สัปดาห์ที่ 4 หน่วยอาหารดีมี ประโยชน์	วันพุธ	ไข่ดาว	30 นาที
	วันพฤหัสบดี	ไอศกรีม	30 นาที
	วันศุกร์	ไข่	30 นาที

ทดสอบหลังเรียน

1.4 สร้างแผนการจัดประสบการณ์จำนวน 12 แผนแต่ละแผนมีองค์ประกอบดังนี้

1.4.1 กิจกรรมสร้างสรรค์

1.4.2 สารสำคัญ

1.4.3 จุดประสงค์

1.4.4 สารการเรียนรู้

1) สารที่ควรเรียนรู้

2) ประสบการณ์สำคัญ

1.4.5 เนื้อหา / กิจกรรม

1) ชี้นำเข้าสู่กิจกรรม

2) ชี้นสอน

3) ชี้นสรุป

1.4.6 สื่อ

1.4.7 การวัดและการประเมินผล

1.4.8 บันทึกหลังจากจัดกิจกรรม

1.5 นำแผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้อง (IOC) ค่าที่ยอมรับได้อยู่ระหว่าง 0.5 – 1.00 แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง ที่สร้างขึ้นมีค่า 0.67 – 1.00 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117)

ให้คะแนน +1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาในแผนการจัดประสบการณ์เป็นไปตามจุดประสงค์

ให้คะแนน 0 หมายถึง ไม่แน่ใจว่าเนื้อหาในแผนการจัดประสบการณ์เป็นไปตามจุดประสงค์หรือไม่

ให้คะแนน -1 หมายถึง แน่ใจว่าเนื้อหาในแผนการจัดประสบการณ์ไม่เป็นไปตามจุดประสงค์

1.6 ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ

1.7 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองที่ปรับปรุงแก้ไขไปใช้ทดลอง (try out) กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ที่ไม่ใช้กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 คน พบว่าระยะเวลาในการจัดกิจกรรมใช้เวลานานทำให้เด็กหมดความสนใจ จึงปรับเปลี่ยนระยะเวลาให้กระชับขึ้น

1.8 นำแผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง ที่แก้ไขแล้วไปทดลองกับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรีที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง

2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย มีขั้นตอนการสร้างดังนี้

2.1 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย การวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย เพื่อทำความเข้าใจเกี่ยวกับเนื้อหา จุดประสงค์และรูปแบบของแบบทดสอบเพื่อสร้างแบบประเมินความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย

2.2 สร้างแบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย จำนวน 9 ข้อ ซึ่งแบ่งออกเป็น 3 ด้าน ดังนี้ 1) ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก จำนวน 3 ข้อ 2) ความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก จำนวน 3 ข้อ และ 3) การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา จำนวน 3 ข้อ มีเกณฑ์ให้คะแนนดังนี้

ให้ 3 คะแนน กรณีเด็กทำได้ครบตามกำหนดภายในเวลาที่กำหนดให้

ให้ 2 คะแนน กรณีเด็กทำได้เกินครึ่งของจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้

ให้ 1 คะแนน กรณีเด็กทำได้ไม่ถึงครึ่งของจำนวนภายในเวลาที่กำหนดให้

2.3 นำแบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย เสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 คน ประเมินความสอดคล้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา เพื่อหาค่า (IOC) ของแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยค่า (IOC) ที่ยอมรับได้ต้องอยู่

ระหว่าง 0.5 -1.00 แบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ที่สร้างขึ้นมีค่า
ค่า (IOC) ระหว่าง 0.67 – 1.00 (พวงรัตน์ ทวีรัตน์, 2543, หน้า 117)

- +1 หมายถึง แนใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์เนื้อหา
- 0 หมายถึง ไม่แนใจว่าข้อสอบวัดจุดประสงค์เนื้อหา
- 1 หมายถึง แนใจว่าข้อสอบไม่วัดจุดประสงค์เนื้อหา

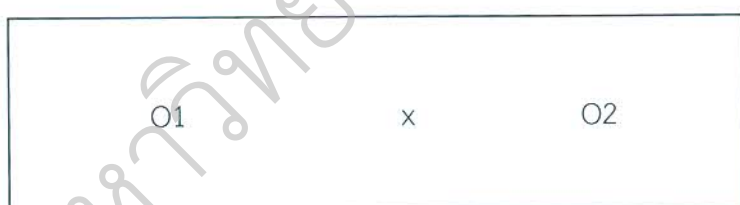
2.4 นำแบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ไปใช้ทดลอง
(try out) กับเด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่า
มะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 18 คน ที่เป็นกลุ่มเดียวกับที่ทดลอง
ใช้แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองและนำคะแนนที่ได้จากการทดสอบหา
ค่าความยาก(p)อยู่ระหว่าง 0.20 - 0.79 และหาค่าอำนาจจำแนก(r)อยู่ระหว่าง 0.60 – 0.79 และตัดเอา
ข้อสอบที่มีค่าความยากง่ายตั้งแต่ .02 - .08 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ .02 ขึ้นไปในการวิจัยครั้งนี้

2.5 นำแบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยที่มี
ประสิทธิภาพจำนวน 9 ข้อ ไปใช้กับเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล
จังหวัดลพบุรี ที่เป็นกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 11 คน

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. รูปแบบการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (pre-experimental design)แบบทดลองกลุ่ม
เดียว เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก วัดก่อนและหลังการ
ทดลอง (one-group – posttest design) ซึ่งเขียนเป็นรูปแบบการทดลองได้ดังนี้ (พิชิต ฤทธิ์จรรยา,
2549, หน้า 138)

สัญลักษณ์ที่ใช้ในแบบแผนการทดลอง

- O1 แทน การทดสอบก่อนการจัดกิจกรรม
- X แทน การจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
- O2 แทน การทดสอบหลังการจัดกิจกรรม

2. การดำเนินการทดลอง

ผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังนี้

1. ก่อนการทดลองจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง ใช้แบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย และบันทึกคะแนนของเด็กปฐมวัยที่ได้จากแบบทดสอบเป็นคะแนนก่อนเรียน
2. จัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองเป็น เวลาจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน รวม 12 วัน วันละ 30 นาที ตามจำนวนแผนการจัดประสบการณ์ 12 แผน
3. สิ้นสุดการทดลองให้เด็กทำแบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
4. นำคะแนนเด็กที่ได้จากทำแบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนเรียนและหลังเรียนมาวิเคราะห์โดยวิธีทางสถิติ

3. สถิติที่ใช้ในการวิจัย

3.1 สถิติพื้นฐาน ได้แก่

3.1.1 ค่าเฉลี่ยเมื่อ (\bar{X}) โดยใช้สูตร (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2549, หน้า 267)

$$\bar{X} = \frac{\sum X}{N}$$

เมื่อ \bar{X}	แทน	คะแนนเฉลี่ย
$\sum X$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดในกลุ่ม
N	แทน	จำนวนในกลุ่มตัวอย่าง

3.1.2 ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation : S.D.) มีสูตรคำนวณดังนี้ (พิชิต ฤทธิจรูญ, 2549, หน้า 267)

$$S.D. = \sqrt{\frac{N\sum X^2 - (\sum X)^2}{N(N-1)}}$$

เมื่อ S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน
N	แทน	จำนวนนักเรียน
$(\sum X)^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนทั้งหมดยกกำลังสอง
$\sum X^2$	แทน	ผลรวมของคะแนนแต่ละตัวยกกำลังสอง

3.2 สถิติที่ใช้ในการหาคุณภาพของเครื่องมือ

3.2.1 ค่าความเที่ยงตรง (validity) ของแผนการจัดประสบการณ์ และแบบทดสอบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยโดยใช้ค่าดัชนีความสอดคล้องระหว่างข้อคำถามกับจุดประสงค์ (IOC) (พิชิต ฤทธิ์จรูญ, 2549, หน้า 242)

$$IOC = \frac{\Sigma R}{N}$$

เมื่อ IOC แทน	ดัชนีความสอดคล้องระหว่างของคำถามกับจุดประสงค์
ΣR แทน	ผลรวมคะแนนความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญ
N แทน	จำนวนผู้เชี่ยวชาญทั้งหมด

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยในครั้งนี้เป็นการศึกษากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองที่มีต่อกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยได้เสนอผลการวิเคราะห์ข้อมูลทางการวิจัย โดยมีรายละเอียด ดังนี้

สัญลักษณ์ที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ดังต่อไปนี้

n	แทน	จำนวนนักเรียนในกลุ่มตัวอย่าง
\bar{x}	แทน	ค่าเฉลี่ยคะแนน (Mean)
S.D.	แทน	ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
t	แทน	ค่าสถิติที่ใช้ในการพิจารณา t - test
*	แทน	ระดับความมีนัยสำคัญทางสถิติที่ .50

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลในการศึกษาค้นคว้าครั้งนี้ ผู้วิจัยได้นำเสนอผลตามลำดับขั้นตอนดังนี้ การเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองก่อนเรียนกับหลังเรียน ปรากฏผลดังตาราง 2 – 3 ดังนี้

ตาราง 2 ค่าสถิติพื้นฐานของคะแนนก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	n	การทดสอบ	ร้อยละ	\bar{x}	S.D.
1.ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	11	ก่อนการทดลอง	58.59	5.27	0.90
		หลังการทดลอง	84.85	7.64	1.12
2.ความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก	11	ก่อนการทดลอง	61.62	5.55	1.37
		หลังการทดลอง	81.82	7.36	1.12
3.การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา	11	ก่อนการทดลอง	65.66	5.91	1.04
		หลังการทดลอง	75.76	6.82	1.07

ตาราง 2 พบว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง แต่ละด้านหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ตาราง 3 การเปรียบเทียบค่าเฉลี่ยความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองประกอบการจัดประสบการณ์

การทดสอบ	จำนวน(n)	ร้อยละ	\bar{x}	S.D.
ก่อนเรียน	11	61.95	16.73	2.284
หลังเรียน	11	80.81	21.82	1.722

* $P < .05$

จากตาราง 3 พบว่า ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทาง สถิติที่ระดับ .05

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

บทที่ 5

สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

จากการวิจัยเรื่อง กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองมีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี ผู้วิจัยสรุปผล อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

ความมุ่งหมายของการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยได้ตั้งความมุ่งหมายไว้ดังนี้

1. เพื่อศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
2. เพื่อเปรียบเทียบความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัยก่อนและหลังได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง

สมมติฐานในการวิจัย

ผู้วิจัยตั้งสมมติฐานการวิจัย ดังนี้

ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ชั้นอนุบาลปีที่ 1 ที่ได้รับการจัดประสบการณ์ด้วยศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

ประชากรกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากรที่ใช้ในการศึกษาครั้งนี้ ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 2 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 29 คน
2. กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ เด็กปฐมวัยชั้นอนุบาลปีที่ 1 ภาคเรียนที่ 1 ปีการศึกษา 2561 ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี จำนวน 1 ห้องเรียน จำนวนนักเรียน 11 คน ซึ่งได้มาจากวิธีการสุ่มอย่างง่าย (Sample Random Sampling) โดยการจับฉลากห้องเรียน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูลครั้งนี้ ประกอบด้วย

1. แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
2. แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย

วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองเบื้องต้น (pre - experimental design)แบบกลุ่มทดลองเดี่ยว วัดผลก่อนและหลังการทดลอง (one-group pretest posttest design)

ผู้วิจัยได้ศึกษาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546 ศึกษาเอกสารและงานวิจัยต่าง ๆ เพื่อสร้างเครื่องมือที่ใช้ในงานวิจัย แล้วนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ 3 ท่านตรวจสอบและดำเนินการแก้ไขแล้วจึง

เก็บรวบรวมข้อมูลและวิเคราะห์ข้อมูล

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ได้แก่ แผนการจัดประสบการณ์กิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง และแบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย

การวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าเฉลี่ย(mean)ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน (standard deviation) และสถิติทดสอบที (t – test) ใช้เวลาในการทดลองจำนวน 4 สัปดาห์ สัปดาห์ละ 3 วัน วันละ 30 นาที รวม 12 วัน

สรุปผลการวิจัย

จากการดำเนินตามขั้นตอนการวิจัยที่นำเสนอปรากฏผลการวิจัยสรุปได้ดังนี้
ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05

อภิปรายผล

การวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง ซึ่งผลของการศึกษาค้นคว้าปรากฏผลดังนี้
ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ที่ได้รับการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 การจัดกิจกรรมศิลปะเป็นแนวทางหนึ่งที่จะช่วยให้เด็กได้แสดงความสามารถและความรู้สึกนึกคิดของตนออกมาในรูปของภาพหรือสิ่งของที่เด็กจะสามารถแลเห็นได้ เด็กจะใช้ศิลปะ เพื่อเป็นสื่ออธิบายสิ่งที่เขาทำ เห็น รู้สึก และคิดออกมาเป็นผลงาน การจัดประสบการณ์ทางศิลปะให้แก่เด็กช่วยให้เด็กมีโอกาสค้นคว้า ทดลอง และสื่อสารความคิดความรู้สึกของตนให้ผู้อื่นและโลกที่อยู่รอบตัวเขาเข้าใจได้ นอกจากนั้นยังได้มีโอกาสพัฒนาความสามารถในการคิด และการใช้จินตนาการ การสังเกตและเพิ่มพูนการรับรู้ที่มีต่อตนเองและผู้อื่น และพัฒนาความเชื่อมั่นเกี่ยวกับตนเองในการเลือกใช้วัสดุต่าง ๆ ส่งเสริมให้เด็กได้พัฒนากล้ามเนื้อความสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา เกิดความคิดรวบยอดเกี่ยวกับรูปร่าง สี และมีโอกาสพัฒนาทักษะพื้นฐานในการอ่าน พัฒนาทักษะทางสังคมจากการแบ่งปันอุปกรณ์ที่ใช้ แบ่งหน้าที่รับผิดชอบในการดูแลทำความสะอาดอุปกรณ์เหล่านั้นเยวพา เดเซคูปต์ (2542, หน้า 107) สอดคล้องกับการศึกษาของคำวัง สมสุวรรณ (2551) ได้ศึกษาการส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมการปั้นดิน ผลการศึกษาพบว่า เด็กปฐมวัยก่อนการจัดกิจกรรม และหลังการจัดกิจกรรมการปั้นดินในแต่ละสัปดาห์คะแนนพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กโดยเฉลี่ยรวมและแยกรายด้านหลังการทำกิจกรรมในแต่ละช่วงสัปดาห์แตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ $p < .05$ โดยเด็กปฐมวัยมีพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กโดยเฉลี่ยรวมและแยกรายด้านหลังการทำกิจกรรมในแต่ละช่วงสัปดาห์สูงกว่าก่อนการจัดกิจกรรมและสอดคล้องกับ ภรณ์ คุรุรัตน์ (2535, หน้า 67) กล่าวว่า กิจกรรมสร้างสรรค์ศิลปะ เป็นกิจกรรมที่เหมาะสมกับความสนใจความสามารถและการสอดคล้องกับพัฒนาการของเด็ก กิจกรรมสร้างสรรค์จึงไม่เป็นเพียงแต่ส่งเสริมการประสานสัมพันธ์ระหว่างกล้ามเนื้อมือและตา การผ่อนคลายความเครียดทางอารมณ์ที่อาจมีเท่านั้นแต่ยังเป็นการส่งเสริมความคิดอิสระ ความคิดจินตนาการ ฝึกการรู้จักการทำงานด้วยตัวเอง และการฝึกการแสดงออกอย่างสร้างสรรค์ ทั้งทางคิดและการกระทำ ซึ่งมีการถ่ายทอดผลงานทาง

ศิลปะและนำไปสู่การเขียน อ่าน อย่างสร้างสรรค์ต่อไป

ผลจากการวิจัยครั้งนี้พบว่าสองสัปดาห์แรกเด็กปั้นแป้งโดว์ดินสอพองได้ยังไม่ดีเนื่องจากกล้ามเนื้อเล็กยังไม่แข็งแรงการบีบจับนวดคลึงปั้นแป้งโดว์ดินสอพองได้ไม่เต็มที่ทำให้ผลงานที่ทำออกมายังไม่เป็นรูปร่างและรูปทรงตามที่ต้องการ พอเข้าสู่สัปดาห์ที่สามในการปั้นแป้งโดว์ดินสอพองเริ่มมีการนวดคลึงเป็นอย่างดีทำให้ผลงานที่เด็ก ๆ แป้งโดว์ดินสอพองเป็นรูปร่างรูปทรงตามที่ต้องการและมีความคล่องแคล่วมากขึ้นกว่าสองสัปดาห์แรกอย่างชัดเจน

ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐานที่ตั้งไว้พัฒนา ชัชพงษ์ (2549, หน้า 122) กล่าวว่า การพัฒนากล้ามเนื้อเล็กมีความสำคัญและจำเป็นต่อชีวิตประจำวัน โดยกล้ามเนื้อเล็กเป็นอวัยวะหนึ่งที่สำคัญสำหรับเด็กที่พร้อมจะทำกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การใส่ - ถอดกระดุม รูดซิป การแปรงฟัน ใส่รองเท้า งานศิลปะ รวมทั้งการขีดเขียน ถ้าเด็กใช้กล้ามเนื้อเล็กได้คล่องแคล่วจะช่วยส่งเสริมด้านต่าง ๆ การจัดกิจกรรมศิลปะ สร้างสรรค์ต่าง ๆ จะเป็นเครื่องมือที่ช่วยให้เด็กได้ พัฒนาความพร้อมทางมือและตามากที่สุด เด็กจะเรียนรู้ด้วยความสนุกสนาน เด็กจะใช้มือในการหยิบสอดคล้องกับกุหลาบ ดันดินเผา ชิวะ (2547, หน้า 103) กล่าวว่า กิจกรรมที่พัฒนากล้ามเนื้อเล็ก เพื่อฝึกการทำงานประสานสัมพันธ์ระหว่างตากับมือแล้วยังเป็นการพัฒนาทักษะการใช้มือ เนื่องจากการกระตุ้นจากปลายกล้ามเนื้อเล็กจะส่งผลต่อไปยังเส้นใยประสาททำให้เพิ่มความเจริญงอกงามของเส้นใยประสาท ซึ่งมีหลายกิจกรรมยกตัวอย่าง เช่น กิจกรรมการปั้นเป็นงานส่งเสริมการทำงานของกล้ามเนื้อฝ่ามือ ข้อมือ และนิ้วมือในการบีบ ดึง นวด ทูบ และประดิษฐ์ ซึ่งส่งผลให้เพิ่มความแข็งแรงของกล้ามเนื้อ มีทักษะการใช้นิ้วมือในการทำงานคล่องตัวขึ้น วัสดุที่นำมาใช้ ได้แก่ ดินเหนียว ดินน้ำมัน ปัจจุบันนิยมใช้แป้งโดว์

ข้อเสนอแนะทั่วไป

1. ในระหว่างทำกิจกรรมผู้สอนควรสร้างบรรยากาศเป็นกันเองกับเด็กเพื่อส่งเสริมและกระตุ้นในการสนใจร่วมทำกิจกรรม พร้อมทั้งสนับสนุนโดยการให้กำลังใจ ยกย่องชมเชย
2. ในระหว่างทำกิจกรรมผู้สอนควรสังเกตพฤติกรรมขณะทำกิจกรรม การสนทนาพูดคุย การเล่าผลงาน และควรจัดบันทึกพฤติกรรมคำสนทนา คำพูดคุย ในระหว่างที่เด็กทำกิจกรรม เพื่อติดตามผลพัฒนาการหรือปรับปรุงแก้ไข
3. ในการจัดกิจกรรมจะต้องสร้างข้อตกลงที่ชัดเจน และใช้คำพูดที่เด็กสามารถเข้าใจง่าย

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ควรมีการศึกษา และวิจัยผลของการศึกษากิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองในระยะยาวต่อเนื่อง เพื่อติดตามผลการทดลองที่ส่งผลต่อกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย
2. ควรมีการศึกษาผลของการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองและความพึงพอใจต่อกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองที่ส่งผลต่อความคิดสร้างสรรค์

บรรณานุกรม

กรมการปกครอง. พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว พระผู้อยู่ในหัวใจนักปกครอง. กรุงเทพฯ : คณะกรรมการฝ่ายประมวลเอกสารและจดหมายเหตุในคณะกรรมการอำนวยการจัดงานเฉลิมพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัว, 2542

กรมวิชาการ, กระทรวงศึกษาธิการ. (2540). คู่มือหลักสูตรก่อนประถมศึกษา พุทธศักราช 2540.

กรุงเทพฯ : ศุภสภาลาดพร้าว.

กระทรวงศึกษาธิการ. (2546). คู่มือหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย พุทธศักราช 2546. กรุงเทพฯ :

โรงพิมพ์ ศุภสภาลาดพร้าว.

กุลยา ตันติผลาชีวะ. (2547). การจัดการเรียนรู้สำหรับเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ :

เอติสันเพรสโป รตักส. คณะกรรมการกองทุน ศาสตราจารย์

_____. (2551). รูปแบบการเรียนการสอนปฐมวัยศึกษา. กรุงเทพมหานคร:

มิตรสัมพันธ์กราฟฟิค

คำวัง สมสุวรรณ. (2551). การส่งเสริมพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัยโดยการจัดกิจกรรมการปั้น

ดิน.วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารบัณฑิต มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

จุมพล คีนตัก. (2532). ทรัพยากรแร่และหินอุตสาหกรรม (Mineral Resource and Industrial Rock). ใน

เอกสารกฐินพระราชทานเรื่องทรัพยากรในดิน สทปฐว. กรมทรัพยากรธรณี.

ดวง ทองคำช้อย และคณะ. (2546). การพัฒนาผลิตภัณฑ์ดินสอพองเพื่อสร้างมูลค่า.

หมู่ที่ 4,5 บ้านหิน2ก้อน จังหวัดลพบุรี: สถาบันราชภัฏเทพสตรี.

นภเนตร ธรรมบวร. (2544). การพัฒนากระบวนการคิดในเด็กปฐมวัย. กรุงเทพฯ :

จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

ประมวญ ดิคคินสัน. (2524). จิตพัฒนา: จิตเบื้องต้น. กรุงเทพมหานคร: ไทยวัฒนาพานิช.

พัฒนา ชัชพงศ์. (2549). ทฤษฎีและปฏิบัติการพัฒนาหลักสูตรการศึกษาปฐมวัย. ภาควิชาหลักสูตรและการสอน

คณะศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ

ภรณ์ คุรุรัตน์. (2535). การเล่นของเด็ก. กรุงเทพมหานคร มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

รัชนิรัตน์. (2533). ผลของการใช้กิจกรรมจากชุดให้ความรู้แก่ผู้ปกครองที่มีต่อความสามารถในการใช้

กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย. วิทยานิพนธ์ กศ.ม. (การศึกษาปฐมวัย). กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ.

วิริยะ สิริสิง. (2531). สนุกกับการปั้น. กรุงเทพฯ : สุริยาสาน

- วิรุณ ตั้งเจริญ. (2526). *ความคิดสร้างสรรค์*. กรุงเทพฯ :
มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒประสานมิตร.
- _____. (2539). *ศิลปศึกษา*. พิมพ์ครั้งที่ 2. กรุงเทพฯ: โอเดียนสโตร์
- ศิริพร สหัสสานนท์. (2544). การศึกษาความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กที่มีความบกพร่องทางร่างกายเนื่องจากสมองพิการ (ซีพี) อายุ 4-7 ปี จากการเตรียมความพร้อมโดยใช้แบบฝึกหัดกิจกรรมศิลปะ. ปรินูญานิพนธ์การศึกษามหาบัณฑิต สาขาการศึกษาพิเศษ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ประสานมิตร
- สุชา จันท์เอม. (2543). *จิตวิทยาเด็ก*. กรุงเทพฯ: ไทยวัฒนาพานิช.
- สัตยา สายเชื้อ. (2541). *กิจกรรมศิลปะสำหรับเด็กก่อนวัยเรียน*. กรุงเทพฯ :โอเดียนสโตร์
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. (2526). *การจัดบริการศูนย์เด็กก่อนวัยเรียน*. เอกสารการนิเทศการศึกษา ฉบับที่ 255 ภาคพัฒนาตำราและเอกสารวิชาการ กรมการฝึกหัดครู.
- _____. (2536). *รายงานการวิจัยเรื่อง การศึกษารูปแบบการจัดกิจกรรมสร้างสรรค์เพื่อพัฒนา ความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กระดับก่อนประถมศึกษา*. กรุงเทพฯ: ครูสภา ลาดพร้าว
- สำนักงานเลขาธิการสภาการศึกษา. (2552). *สภาพการจัดการศึกษาในจังหวัดชายแดนภาคใต้*. กรุงเทพฯ : วี.ที. ซี. คอมมิวนิเคชั่น.
- สำนักงานเลขาธิการคณะกรรมการแห่งชาติว่าด้วยการศึกษาฯ สหประชาชาติ. *กระทรวงศึกษาธิการ. (2529). 6ปี แรกของชาติ*. กรุงเทพฯ อมรินทร์การพิมพ์.
- อิชฐาน พูลศิลป์ ศักดิ์กุล. (2546). *กระตุ้นกล้ามเนื้อเล็กเสริมสร้างสติปัญญา*. บันทึกคุณแม่ 9
- เกียรติวรรณ อมาตยกุล. (2539). *เรียนๆเล่นๆที่อนุบาลอมาตยกุล*. กรุงเทพฯ :
ที พี พรินท์.
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). *การจัดการศึกษาสำหรับเด็กปฐมวัย*. กรุงเทพฯ :โอเดียนสโตร์
- เยาวพา เดชะคุปต์. (2542). *การบริหารและการนิเทศการศึกษาปฐมวัย*. กรุงเทพฯ :
เจ้าพระยาระบบการพิมพ์.
- โอบาส บุญครองสุข. (2535). *เราจะสอนวิชาศิลปศึกษาให้เด็กเกิดสุนทรียภาพตามแนวปรัชญาใด*. ใน
ศิลปศึกษา-ศึกษาศิลปะ. กรุงเทพฯ: บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- Fisher, J. and Terry, A. (1997). *Children's Language and the Language Arts*. Massachusetts:
Allyn & bacon A Simon & Schuster
- Hammond, S.L., & et al. (1967). *Good school for young children*. New York: Macmillan.
- Kephart, N.C. (1971). *The slow learner in the classroom* (2nd ed). Columbus, OH:

Charles E. Merrill

Mcafee, O.&D. Leong. (1995). **Assessing and guiding young children's development and learning.** Toronto : Allyn and Bacon.

Pennington, M.C. **New way in teaching grammar.** New York : TESOL Press, 1995.

Peterson, H.T. (1958). **Kindergarten, The Key to Child Growth.** New York,

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาคผนวก ก

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
สัปดาห์ที่ 1 หน่วยสัตว์น้ำ เรื่องปูจ๋า

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กสามารถสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะจากกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองอย่างอิสระตามจินตนาการ
2. เพื่อส่งเสริมความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก
3. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมศิลปะจากกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็นตัวปู

2) ประสพการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครูกำหนดร้อง เพลงจับปูดำ

เพลงจับปูดำ

จับปูดำ ขยำปูนา จับปูม้า คว่ำปูทะเล สนุกจริงเอ๋ย
ชะเลยนอนเปล ชะโอละเห่นนอนเปล กลับไป.....

ชั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนพร้อมสาธิตในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ
3. เด็ก ๆ ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ ส้นมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นตัวปู
4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม เล่าผลงานให้ครูฟัง
5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง พร้อมร้องเพลงจับปูดำ อีกรอบพร้อมกัน

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมันพืช
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. เพลงจับปูดำ

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานและการบอกเล่าจากการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก และการประสานสัมพันธ์มือกับตา
3. สังเกตสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมและความสนใจของเด็กในขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

เพลงจับปูดำ

จับปูดำ ขยำปูนา จับปูม้า คั่วปูทะเล สนุกจริงเอย
 ชะเลยนอนเปล ชะโหละเห่นอนเปล หลับไป.....

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(อาจารย์ณัฐนิชาซ์ เสาร์รักษา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 1 หน่วยสัตว์น้ำ เรื่องปลาหมึก

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นปลาหมึกตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็นตัวปลาหมึก

2) ประสบการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. ครูเล่านิทานเรื่อง ฟ้าหวัปลาหมึก

ฟ้าไปตลาดกับคุณแม่ ฟ้าชอบปลาหมึก พยายามทำผมให้เป็นหนวดปลาหมึก โดยใช้หนังยางมัด แต่ก็ไม่ได้ผล ฟ้าคิดว่าลองไม่สระผมสักเดือน ผมคงติดกันเป็นก้อนเหมือนหนวดปลาหมึกแน่ แต่คุณแม่บอกว่าหัวจะเหม็นไม่มีใครเล่นด้วย ฟ้ากลัวแต่พอนึกถึงหนวดปลาหมึกก็ยอม แล้วผมของฟ้าก็เป็นหนวดปลาหมึก วิ่งไปอวดเพื่อนๆ ดีใจที่มีผมสวย ฟ้าผลอหลับไป เจ้าต๋องได้กลิ่นปลาหมึกจากฟ้า จึงกินผมของฟ้าไป ฟ้าตื่นขึ้นมาตกใจและยังรู้สึกเหมือนคาว ฟ้ารีบกลับบ้าน แม่บอกให้ฟ้าไปหาตัวยามา 3 อย่าง คือ ก้อนหินกลม กะหล่ำปลี และน้ำสามถัง เมื่อฟ้ากินยาไปจนหมดก็หลับไป ตื่นขึ้นมาอีกที่หนวดปลาหมึกก็หายไปแล้ว

ข้อคิด : ความสะอาดเป็นสิ่งจำเป็นของมนุษย์

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง

4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง

5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. นิทานฟ้าห้วปลาหมึก

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

นิทานเรื่อง ฟ้าห้วปลาหมึก

ฟ้าไปตลาดกับคุณ แม่ ฟ้าชอบปลาหมึก พยายามทำผมให้เป็นหนวดปลาหมึก โดยใช้หนังยางมัด แต่ก็ไม่ได้ผล ฟ้าคิดว่าลองไม่สระผมสักเดือน ผมคงติดกันเป็นก้อนเหมือนหนวดปลาหมึกแน่ แต่คุณแม่บอกว่าหัวจะเหม็นไม่มีใครเล่นด้วย ฟ้ากลัวแต่พอนึกถึงหนวดปลาหมึกก็ยอม แล้วผมของฟ้าก็เป็นหนวดปลาหมึก วิ่งไปอวดเพื่อนๆ ดีใจที่มีผมสวย ฟ้าเผลอหลับไป เจ้าต่างได้กลิ่นปลาหมึกจากฟ้า จึงกินผมของฟ้าไป ฟ้าตื่นขึ้นมาตกใจและยังรู้สึกเหม็นคาว ฟ้ารีบกลับบ้าน แม่บอกให้ฟ้าไปหาตัวยามา 3 อย่าง คือ ก้อนหินกลม กะหล่ำปลี และน้ำสามถัง เมื่อฟ้ากินยาไปจนหมดก็หลับไป ตื่นขึ้นมาอีกที่หนวดปลาหมึกก็หายไปแล้ว

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(อาจารย์ณัฐนิชาห์ เสาร์รักษา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 1 หน่วยสัปดาห์นี้ เรื่อง ป ตากลม

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กสามารถสร้างสรรค์ผลงานทางศิลปะจากกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองอย่างอิสระตามจินตนาการ
2. เพื่อส่งเสริมความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก และให้เด็ก
3. เพื่อให้เด็กสามารถปฏิบัติกิจกรรมศิลปะจากกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองด้วยความสนุกสนานเพลิดเพลิน

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็น ปลา

2) ประสพการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครูร่วมกันร้อง เพลง ป.เอ๋ย ป.ปลา

เพลงป.เอ๋ย ป.ปลา

ป.เอ๋ย ป.ปลา

แหวกว่ายคางคา ตาโตสวยใส

ฉวัดเฉวียน วนเวียนเร็วไว

ฉวัดเฉวียน วนเวียนเร็วไว

กระโดดน้ำได้ ป.ปลาตากลม

กระโดดน้ำได้ ป.ปลาตากลม

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนพร้อมสาธิตในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

3. เด็ก ๆ ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง โดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ ส้นมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นตัวปลา

4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม เล่าผลงานให้ครูฟัง

5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ ผสมดินสอพองพร้อมร้องเพลงป.เอ๋ย ป.ปลา อีกรอบพร้อมกัน

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมันพืช
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. เพลงป.เอ๋ย ป.ปลา

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานและการบอกเล่าจากการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก ความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก และการประสานสัมพันธ์มือกับตา
3. สังเกตสังเกตจากการเข้าร่วมกิจกรรมและความสนใจของเด็กในขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

เพลงป.เอ๋ย ป.ปลา

ป.เอ๋ย ป.ปลา

แหวกว่ายคงคา ตาโตสวยใส

ฉวัดเฉวียน วนเวียนเร็วไว

ฉวัดเฉวียน วนเวียนเร็วไว

กระโดดน้ำได้ ป.ปลาตากลม

กระโดดน้ำได้ ป.ปลาตากลม

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(อาจารย์ณัฐนิชาฯ เสาร์กษา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 2 หน่วยต้นไม้ เรื่องต้นไม้

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นต้นไม้ตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็นต้นไม้

2) ประสพการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครูร่วมร้องเพลงต้นไม้

เพลง ต้นไม้

ต้นไม้ไม่มีชีวิต อย่าได้คิดไปตัดต้นไม้

ต้นไม้จะเสียใจ ต้นไม้จะเสียใจ

ยืนร้องไห้ ...ฮือ...ฮือ

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง

4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง

5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง แล้วร่วมร้องเพลงต้นไม้

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. เพลงต้นไม้

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากการทำงานกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

เพลง ต้นไม้

ต้นไม้ไม่มีชีวิต อย่าได้คิดไปตัดต้นไม้

ต้นไม้จะเสียใจ ต้นไม้จะเสียใจ

ยืนร้องไห้ ...ฮือ...ฮือ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(อาจารย์ณัฐนิชาซ์ เสาร์รักษา)

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 2 หน่วยต้นไม้ เรื่องหนอนน้อย

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นหนอนน้อยตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็นหนอนน้อย

2) ประสพการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครูร่วมร้องเพลงหนอนผีเสื้อ

เพลง หนอนผีเสื้อ

ตัวมๆเตี้ยมๆออกมาจากไข่ เจ้าหนอนตัวใหญ่ลูกใครกันหน้อ
 กระดืบๆไปกระดืบ ๆมา กัดๆกินๆอิมแล้วก็นอนแล้วเจ้าหนอน ก็ชักใยหุ้มตัว
 กระดืบ ๆๆๆ แขนงหัวจับกิ่ง นอนนิ่งนานๆวันและคืนเวียนผ่าน
 หนอนนอนหลับสบาย เจ้าจะเป็นดักแด้ มีแต่เยื่อใยหุ้มห่อคงได้เวลา
 แล้วหนอนดักแด้ก็ เปลี่ยนแปลงกาย ลั่น ลั่น ลา ลั่น ลั่น ลั่น ลา ๆ
 กลายเป็นผีเสื้อตัวใหญ่ บินไปๆบินมา บินชมดอกไม้มานานา ผีเสื้อจำเจ้าสวญจ้งเลย
 ลั่น ลั่น ลา ลั่น ลั่น ลา ๆ

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ
3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง
4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง
5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง แล้วร่วมร้องเพลงหนอนผีเสื้อ

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. เพลง หนอนผีเสื้อ

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

เพลง หนอนผีเสื้อ

ตัวมๆเตี้ยมๆออกมาจากไข่ เจ้าหนอนตัวใหญ่ลูกใครกันหน่อ
 กระต๊อบๆไปกระต๊อบ ๆมา กัดๆกินๆอ้มแล้วก็นอนแล้วเจ้าหนอน ก็ชักใยหุ้มตัว
 กระต๊อบ ๆๆๆ แขนงหัวจับกิ่ง นอนนิ่งนานๆวันและคืนเวียนผ่าน
 หนอนนอนหลับสบาย เจ้าจะเป็นดักแด้ มีแต่เยื่อใยหุ้มห่อคงได้เวลา
 แล้วหนอนดักแด้ก็ เปลี่ยนแปลงกาย ลัน ลัน ลา ลัน ลัน ลัน ลา ๆ
 กลายเป็นผีเสื้อตัวใหญ่ บินไปๆบินมา บินชมดอกไม้มานานา ผีเสื้อจำเจ้าสวยจังเลย
 ลัน ลัน ลา ลัน ลัน ลา ๆ

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(อาจารย์ณัฐนิชาห์ เสาร์รักษา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 2 หน่วยต้นไม้ เรื่องดอกไม้

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นดอกไม้ตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็น ดอกไม้

2) ประสพการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครูร่วมร้องเพลงตั้งดอกไม้บาน

เพลงตั้งดอกไม้บาน

ลมหายใจเข้า ลมหายใจออก

ตั้งดอกไม้บาน..

กุฬาใหญ่กว้าง..

ตั้งสายน้ำซ่าเย็น...

ตั้งนภาอากาศ..

อันบางเบา

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ ส้นมือ การหยิบ จับ ปีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง

4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง

5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง แล้วร่วมร้องเพลงตั้งดอกไม้บาน

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. เพลงตั้งดอกไม้บาน

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

เพลงตั้งดอกไม้บาน

ลมหายใจเข้า ลมหายใจออก

ตั้งดอกไม้บาน..

ภูเขาใหญ่กว้าง..

ตั้งสายน้ำชุ่มเย็น...

ตั้งนภาอากาศ..

อันบางเบา

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(อาจารย์ณัฐนิชาห์ เสาร์รักษา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 3 หน่วยผลไม้ เรื่องส้ม

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นส้มตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็น ส้ม
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่ว ซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็น ส้ม

2) ประสบการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

- 1.ครูและครูร่วมร้องเพลงแอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม

เพลง แอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม

แอปเปิ้ล แอปเปิ้ล แอปเปิ้ล

มะละกอ มะละกอ มะละกอ

กล้วย กล้วย กล้วย

ส้ม ส้ม ส้ม

แอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม

กล้วยส้ม กล้วยส้ม กล้วยส้ม

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ
3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้

เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง

4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแบ่งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง
5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแบ่งโดว์ผสมดินสอพอง แล้วร่วมร้องเพลงแอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม

สื่อ อุปกรณ์

1. แบ่งสาเลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. เพลงแอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแบ่งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแบ่งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

เพลง แอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม
 แอปเปิ้ล แอปเปิ้ล แอปเปิ้ล
 มะละกอ มะละกอ มะละกอ
 กล้วย กล้วย กล้วย
 ส้ม ส้ม ส้ม
 แอปเปิ้ล มะละกอ กล้วย ส้ม
 กล้วยส้ม กล้วยส้ม กล้วยส้ม

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (อาจารย์ณัฐนิชาซ์ เสาร์รักษา)

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
 ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
 อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 3 หน่วยผลไม้ เรื่องงุ่น

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นงุ่นตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่วซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็น งุ่น

2) ประสพการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครุร่วมกันท่องคำคล้องจอง ผลไม้แสนอร่อย

คำคล้องจอง ผลไม้แสนอร่อย

ผลไม้ของไทย ใครใคร่ก็ชอบ
 ทั้งหวานทั้งกรอบ ชอบกันหนักหนา
 ฝรั่งมั่งคุด ละมุดพุทรา
 อีกทั้งน้อยหน้า หนูจ่าน่าทาน
 ลำไยแตงโม ผลโตรสหวาน
 นำรับประทาน หอมหวานชวนลอง
 กล้วยหอมกล้วยไข่ มะไฟลองกอง
 อร่อยรับรอง ลองชิมดูซี

ทุเรียนเนื้อเหลือง มะเฟืองรสดี
 กินแล้วจะมี สิ่งดีมากมาย
 สัมโอผลใหญ่ ถูกใจเหลือหลาย
 หากินได้ง่าย มากมายไม่แพง
 สตอเบอร์รี่ นั้นมีสีแดง
 ปลุกได้หลายแห่ง แหล่งใหญ่ภาคเหนือ
 ผลไม้ของไทย กินได้ไม่เบื่อ
 ประโยชน์เหลือเฟือ เมื่อได้กินเอ๋ย

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ
3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ ส้นมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง
4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง
5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง แล้วท่องคำคล้องจอง ผลไม้แสนอร่อย

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. คำคล้องจอง ผลไม้แสนอร่อย

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

คำคล้องจอง ผลไม้แสนอร่อย

ผลไม้ของไทย ใครใคร่ก็ชอบ
 ทั้งหวานทั้งกรอบ ชอบกันหนักหนา
 ฝรั่งมังคุด ละมุดพุทรา
 อีกรั้วน้อยหน้า หนุ่ยจันทน์ทาน
 ลำไยแตงโม ผลโตรสหวาน
 นำรับประทาน หอมหวานชวนลอง
 กล้วยหอมกล้วยไข่ มะไฟลองกอง
 อร่อยรับรอง ลองชิมดูซี
 ทุเรียนเนื้อเหลือง มะเฟืองรสดี
 กินแล้วจะมี สิ่งดีมากมาย
 ส้มโอผลใหญ่ ถูกใจเหลือหลาย
 หากินได้ง่าย มากมายไม่แพง
 สตอเบอร์รี่ นั้นมีสีแดง
 ปลูกได้หลายแห่ง แหล่งใหญ่ภาคเหนือ
 ผลไม้ของไทย กินได้ไม่เบื่อ
 ประโยชน์เหลือเฟือ เมื่อได้กินเอ๋ย

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (อาจารย์ณัฐนิชาห์ เสาร์รักษา)

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 3 หน่วยผลไม้ เรื่องมะม่วง

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นมะม่วงตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่วซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็นมะม่วง

2) ประสบการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนรู้การสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครูร่วมกันท่องคำคล้องจอง ผลไม้บ้านเรา

คำคล้องจอง ผลไม้บ้านเรา
 มะพร้าวบ้านเรา มีเนื้อขาว ๆ อร่อยชื่นใจ
 ทุเรียนลำไย ลูกใหญ่หวานดี
 อีกล้วยหอม กล้วยน้ำว่า ปลูกได้ทุกที่
 มะม่วงลิ้นจี่ รสดีหวานเปรี้ยว
 สับปะรด มะละกอ กระท้อนหอม ส้มเขียว
 หวาน ๆ เปรี้ยว ๆ อร่อยจริงเอ๋ย

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ

3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง

4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง

5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง แล้วท่องคำคล้องจอง ผลไม้บ้านเรา

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. คำคล้องจอง ผลไม้บ้านเรา

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

คำคล้องจอง ผลไม้บ้านเรา

มะพร้าวบ้านเรา มีเนื้อขาว ๆ อร่อยชื่นใจ

ทุเรียนลำไย ลูกใหญ่หวานดี

อีกกล้วยหอม กล้วยน้ำว้า ปลุกได้ทุกที่

มะม่วงลิ้นจี่ รสดีหวานเปรี้ยว

สับปะรด มะละกอ กระท้อนห่อ ส้มเขียว

หวาน ๆ เปรี้ยว ๆ อร่อยจริงเอย

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
(อาจารย์ณัฐนิชาซ์ เสาร์รักษา)

มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 4 หน่วยอาหารดีมีประโยชน์ เรื่องไข่ดาว

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นไข่ดาวตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่วซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็นไข่ดาว

2) ประสบการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ชั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลง ข. ไข่ ร้องเพลง

เพลง ข. ไข่ ร้องเพลง

ไข่ ไข่ ไข่ ไข่ละหนอ ข. ไข่

จดจำเอาไว้ ข. ไข่จะร้องเป็นเพลง

ไข่จะเกิดก่อนไข่ ไข่จะเกิดก่อนไข่

คิดออกไหม คิดได้แล้วทายกันเอง

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ
3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ไข่ แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง
4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง

5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง แล้วร่วมกันร้องเพลง ข. ไข่ ร้อง

เพลง

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. เพลง ข. ไข่ ร้องเพลง

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

เพลง ข. ไข่ ร้องเพลง

ไข่ ไข่ ไข่ ไข่ละหนอ ข. ไข่

จดจำเอาไว้ ข. ไข่จะร้องเป็นเพลง

ไข่จะเกิดก่อนไก่ ไก่จะเกิดก่อนไข่

คิดออกไหม คิดได้แล้วทายกันเอง

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(อาจารย์ณัฐนิชาห์ เสาร์รักษา)

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 4 หน่วยอาหารดีมีประโยชน์ เรื่องไอศกรีม

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นไอศกรีมตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่วซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็นไอศกรีม

2) ประสพการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงไอศกรีม

เพลงไอศกรีม

ไอศกรีมหวานเย็นชื่นใจ ไอศกรีมหวานเย็นชื่นใจ น่อง ๆ หนู ๆ ชอบทานกันไหม
 หนู ๆ ชอบทานรสไหน [ช็อกโกแลต วานิลลา สตอร์เบอร์รี่ มะนาว มะม่วง มะพร้าว กาแฟ กะทิ ชาเย็น]

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ
3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง

4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง
5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6. เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง แล้วร่วมกันร้องเพลงไอศกรีม

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. เพลงไอศกรีม

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

เพลงไอศกรีม

ไอศกรีมหวานเย็นชื่นใจ ไอศกรีมหวานเย็นชื่นใจ น่อง ๆ หนู ๆ ชอบทานกันไหม
 หนู ๆ ชอบทานรสไหน [ช็อกโกแลต วานิลลา สตอร์เบอร์รี่ มะนาว มะม่วง มะพร้าว กาแฟ กะทิ ชาเย็น]
 ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน
 (อาจารย์ณัฐมิชาห์ เสาร์รักษา)

แผนการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง
ที่มีต่อความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

กิจกรรมสร้างสรรค์ (การปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง)
 สัปดาห์ที่ 4 หน่วยอาหารดีมีประโยชน์ เรื่องไข่

ชั้นอนุบาลปีที่ 1
 เวลา 30 นาที

จุดประสงค์การเรียนรู้

1. เพื่อให้เด็กปั้นแป้งโดว์เป็นไข่ตามจินตนาการ
2. เพื่อฝึกความสามารถของกล้ามเนื้อนิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. เพื่อให้เด็กมีความสุขสนุกสนานในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

สาระการเรียนรู้

1) สาระที่ควรเรียนรู้

การปั้นแป้งโดว์ด้วยดินสอพองเป็นการปั้นที่ใช้ความสามารถของกล้ามเนื้อมัดเล็กประกอบด้วยกล้ามเนื้อนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา อย่างคล่องแคล่วซึ่งผ่านการใช้ประสานสัมพันธ์สร้างเรื่องราวจากจินตนาการ โดยการปั้นแป้งด้วยดินสอพองเป็นไข่

2) ประสบการณ์สำคัญ

การประสานสัมพันธ์ของกล้ามเนื้อมัดเล็กผ่านการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

กิจกรรมการเรียนการสอน

ขั้นนำเข้าสู่บทเรียน

1. เด็กและครูร่วมกันร้องเพลงแม่ไก่ออกไข่

เพลงแม่ไก่ออกไข่

แม่ไก่ออกไข่วันละฟอง ไข่วันละฟอง

แม่ไก่ของฉันไข่ทุกวัน หนึ่งวันได้ไข่หนึ่งฟอง (นับต่อไปเรื่อย ๆ)

แม่ไก่ของฉันไข่ทุกวัน สิบวันได้ไข่สิบฟอง'

ขั้นสอน

2. ครูแนะนำวัสดุ อุปกรณ์และอธิบายขั้นตอนในการทำกิจกรรมปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองให้เข้าใจก่อนลงมือปฏิบัติ
3. เด็กปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองโดยใช้ส่วนต่าง ๆ ของมือนิ้วมือ ฝ่ามือ สันมือ การหยิบ จับ บีบ นวด คลึง ให้แป้งโดว์ด้วยดินสอพองให้เป็นรูปทรงต่าง ๆ ตามจินตนาการความคิดของตนเอง ในขณะที่เด็กปั้นครูกระตุ้นให้

เด็กใช้ความสามารถในการใช้มือ นิ้วมือและการประสานสัมพันธ์มือและตา โดยการปั้นตามความคิดและจินตนาการของตนเอง

4. เด็ก ๆ นำผลงานปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพองมาส่งพร้อม บอกเล่าผลงานให้ครูฟัง

5. เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บอุปกรณ์ที่ใช้ในกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์เข้าที่ให้เรียบร้อย

ขั้นสรุป

6.เด็ก ๆ และครูร่วมกันสนทนาสรุปกิจกรรมการปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง แล้วร่วมกันร้องเพลงแม่ไก่ออกไข่

สื่อ อุปกรณ์

1. แป้งสาลี
2. เกลือ
3. น้ำมัน
4. ดินสอพอง
5. กะละมัง
6. สีสผสมอาหาร
7. น้ำเปล่า
8. เพลงแม่ไก่ออกไข่

การประเมินผล

1. สังเกตผลงานเด็กจากการทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง
2. สังเกตพัฒนาการด้านกล้ามเนื้อและการประสานสัมพันธ์มือและตา
3. สังเกตการสนทนาพูดคุยขณะทำกิจกรรมสร้างสรรค์ปั้นแป้งโดว์ผสมดินสอพอง

ภาคผนวก

เพลงแม่ไก่ออกไข่

แม่ไก่ออกไข่วันละฟอง ไข่วันละฟอง

แม่ไก่ของฉันไข่ทุกวัน หนึ่งวันได้ไข่หนึ่งฟอง (นับต่อไปเรื่อย ๆ)

แม่ไก่ของฉันไข่ทุกวัน สิบวันได้ไข่สิบฟอง

ข้อเสนอแนะอื่น ๆ

.....

.....

.....

.....

ลงชื่อ.....ผู้ประเมิน

(อาจารย์ณัฐณิชาฯ เสาร์รักษา)

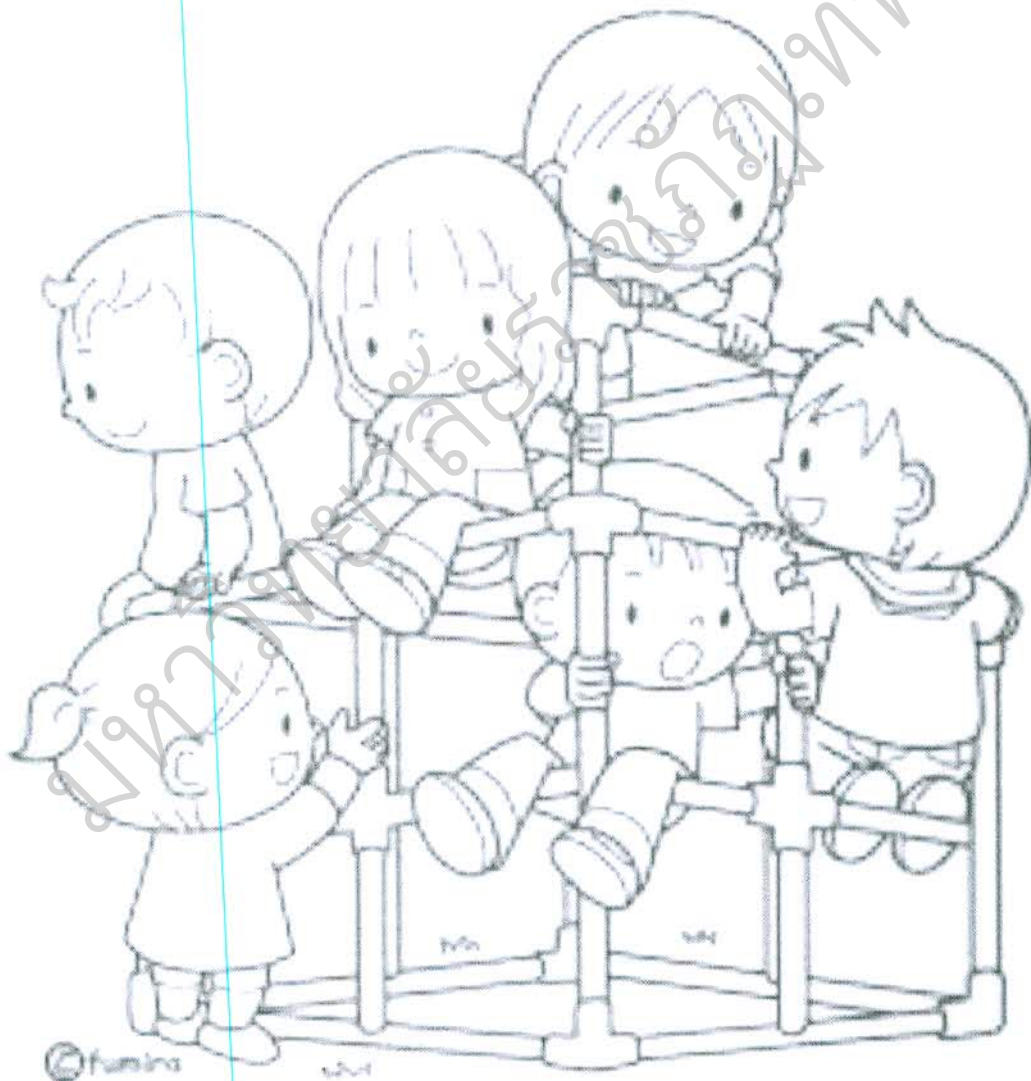
ภาคผนวก ข

แบบทดสอบปฏิบัติวัดความสามารถ
ในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว
อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

มหาวิทยาลัยราชภัฏรำไพพรรณี

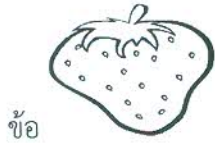
แบบทดสอบ

วัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

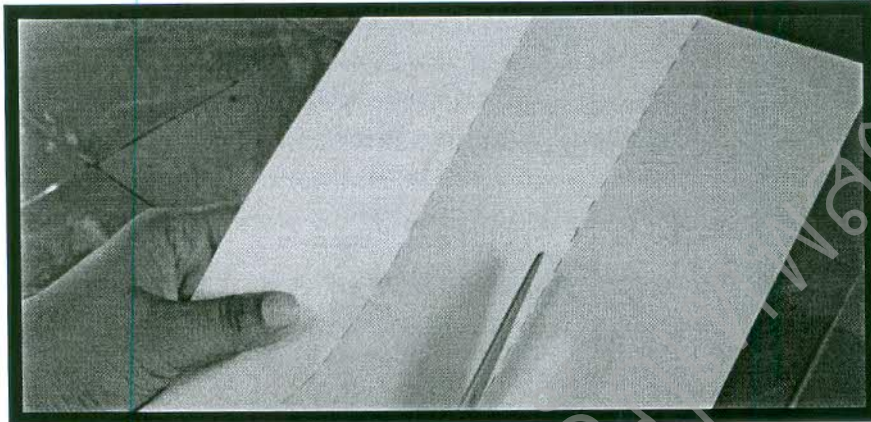

แบบทดสอบวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อเล็กของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

1. ความคล่องแคล่วในการใช้กล้ามเนื้อเล็ก

ให้ตัดกระดาษตามรอยเส้นตรง ทั้ง 2 แถว

วิธีทดสอบ

ผู้ทดสอบตัดกระดาษขนาด 10 เซนติเมตรที่มีเส้นตรงจำนวน 2 แถว ภายในเวลาที่กำหนด 30 วินาที

อุปกรณ์

1. กระดาษขนาด 12 เซนติเมตรที่มีเส้นตรงจำนวน 2 แถว
2. กรรไกรปลายมน

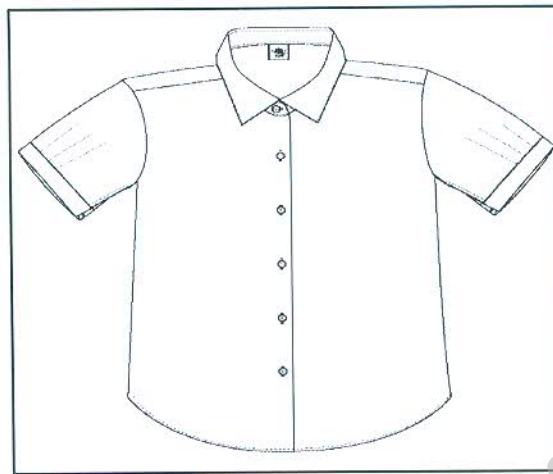
เกณฑ์การให้คะแนน

- ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเด็กตัดตรงตามเส้นตรง ไม่มีรอยหยักและครบ 2 เส้นภายในเวลาที่กำหนด
- ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเด็กตัดตรงตามเส้นตรง แต่มีรอยหยักหรือได้เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนที่กำหนด
- ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเด็กตัดตรงตามเส้นตรง แต่มีตัดไม่ตรงตามรอยประและทำไม่ได้ถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนที่กำหนด
- ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่ยอมทำ

ข้อ

ให้ตัดกระดุมเสื้อนักเรียนทั้ง 5 เม็ด

วิธีทดสอบ

ผู้ทดสอบตัดกระดุมเสื้อให้ครบ 5 เม็ด ถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด 30 วินาที

อุปกรณ์

เสื้อนักเรียน

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเด็กตัดกระดุมเสื้อให้ครบ 5 เม็ดถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเด็กตัดกระดุมเสื้อได้ 3 เม็ดถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

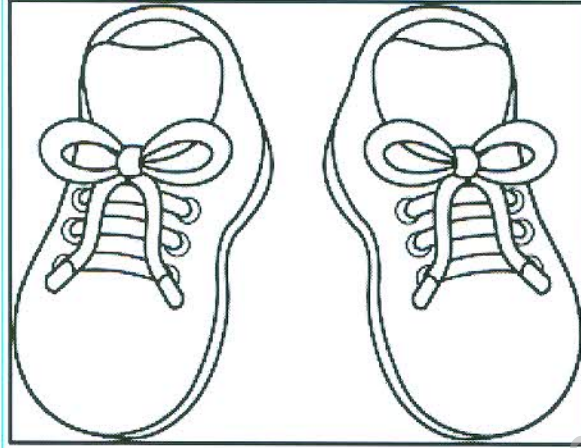
ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเด็กตัดกระดุมเสื้อได้ 2 เม็ดถูกต้องภายในเวลาที่กำหนด

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่ยอมทำ

ข้อ

ให้ร้อยเชือกรองเท้า

วิธีทดสอบ

ผู้ทดสอบร้อยเชือกรองเท้า 4 รูกต้องภายในเวลาที่กำหนด 30 วินาที

อุปกรณ์

1. รองเท้า
2. เชือกรองเท้า

เกณฑ์การให้คะแนน

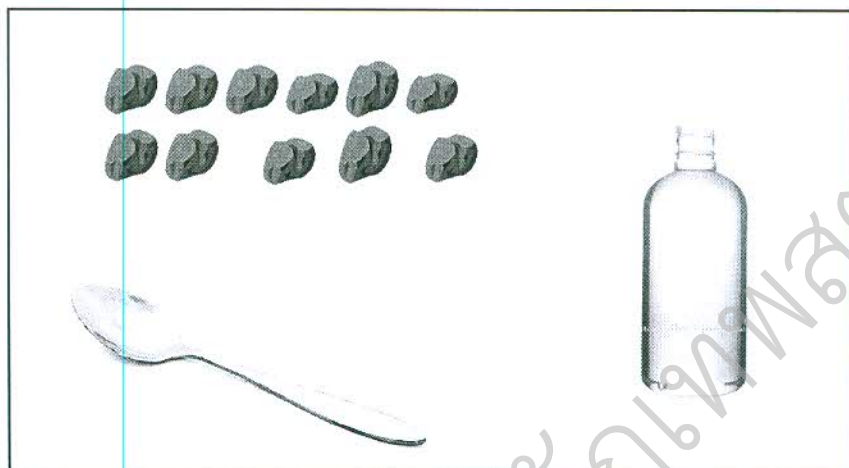
- ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเด็กร้อยเชือกรองเท้า 4 รูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
 ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเด็กร้อยเชือกรองเท้า 3 รูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
 ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเด็กร้อยเชือกรองเท้า 2 รูกต้องภายในเวลาที่กำหนด
 ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อเด็กร้อยเชือกรองเท้า 1 รูกหรือไม่ให้ความร่วมมือและไม่ยอมทำ

แบบทดสอบปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี
2. ความสามารถในการควบคุมในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็ก

ข้อ

นำซ็อนตักก้อนหินใส่ลงในขวดทั้ง 10 ก้อน

วิธีทดสอบ

ผู้ทดสอบนำซ็อนตักก้อนหินใส่ลงในขวดทั้ง 10 ก้อน ภายในเวลาที่กำหนด 30 วินาที

อุปกรณ์

1. ก้อนหิน 10 ก้อน
2. ซ็อน
3. ขวดน้ำ

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเด็กตักก้อนหินใส่ในขวดเสร็จทั้ง 10 ก้อนภายในเวลาที่กำหนด

ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเด็กตักก้อนหินใส่ในขวดได้ 8 ก้อนภายในเวลาที่กำหนด

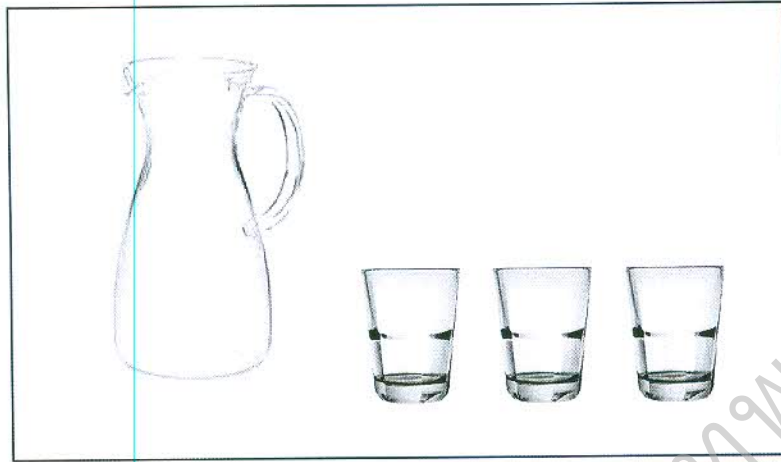
ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเด็กตักก้อนหินใส่ในขวดได้ 5 ก้อนภายในเวลาที่กำหนด

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อเด็กตักก้อนหินใส่ในขวดไม่ทันเวลาที่กำหนดและไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่

ยอมทำ

ข้อ

รินน้ำจากเหยือกใส่แก้วทั้ง 3 ใบเท่าๆ กัน

วิธีทดสอบ

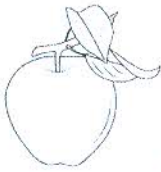
ผู้ทดสอบรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วทั้ง 3 ใบเท่าๆ กัน โดยน้ำไม่หก ภายในเวลาที่กำหนด 30 วินาที

อุปกรณ์

1. เหยือกน้ำ
2. แก้วน้ำ

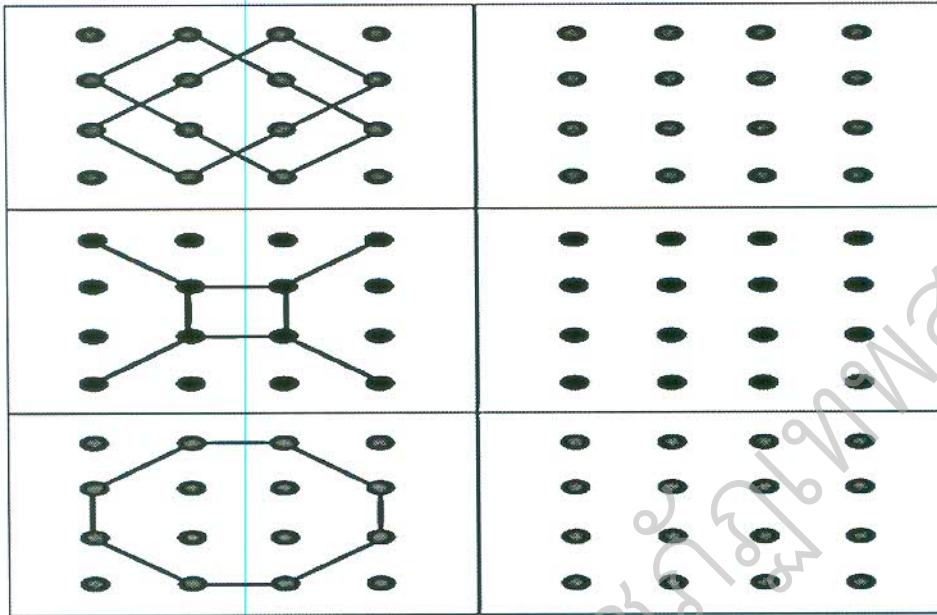
เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเด็กรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วครบทั้ง 3 ใบ โดยน้ำไม่หกภายในเวลาที่กำหนด
 ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเด็กรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วได้ 2 - 3 ใบ มีน้ำหกบางแต่ภายในเวลาที่กำหนด
 ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเด็กรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วได้ 1 - 2 ใบ มีน้ำหกแต่ภายในเวลาที่กำหนด
 ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อเด็กรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วได้ 1 ใบ มีน้ำหกหรือไม่ยอมทำ

ลากเส้นตามจุดตามแบบด้านหน้า

ข้อ

วิธีทดสอบ

ผู้ทดสอบรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วทั้ง 3 ใบเท่าๆ กัน โดยน้ำไม่หก ภายในเวลาที่กำหนด 30 วินาที

อุปกรณ์

1. เหยือกน้ำ
2. แก้วน้ำ

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเด็กรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วครบทั้ง 3 ใบ โดยน้ำไม่หกภายในเวลาที่กำหนด

ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเด็กรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วได้ 2 - 3 ใบ มีน้ำหกบ้างแต่ภายในเวลาที่กำหนด

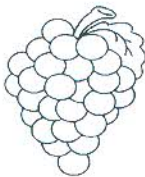
ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเด็กรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วได้ 1 - 2 ใบ มีน้ำหกแต่ภายในเวลาที่กำหนด

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อเด็กรินน้ำจากเหยือกใส่แก้วได้ 1 ใบ มีน้ำหกหรือไม่ยอมทำ

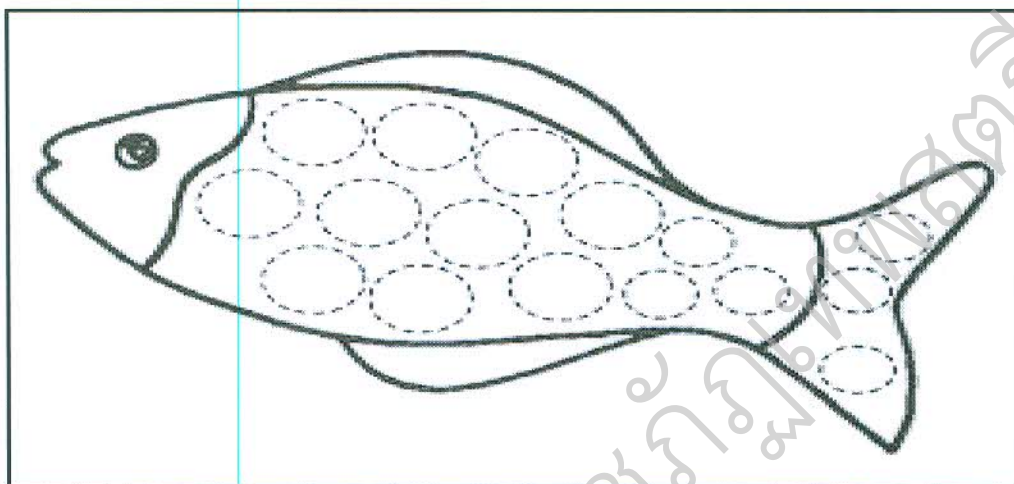
แบบทดสอบปฏิบัติวัดความสามารถในการใช้กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย
ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

3 . การประสานสัมพันธ์ระหว่างมือกับตา

ข้อ

เขียนเส้นตามรอยประรูปวงกลมในตัวปลา

วิธีทดสอบ

ผู้ทดสอบวาดเส้นวงกลมตามรอยประในตัวปลา

อุปกรณ์

กระดาษรูปปลาวาดเส้นวงกลมตามรอยประในตัวปลา

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเด็กตัดตรงตามเส้นตรง ไม่มีรอยหยักและครบ 2 เส้นตามที่กำหนด โดยเสร็จภายในเวลาที่กำหนด 1 นาที

ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเด็กตัดตรงตามเส้นตรงแต่มีรอยหยักหรือได้เกินครึ่งหนึ่งของจำนวนที่กำหนด

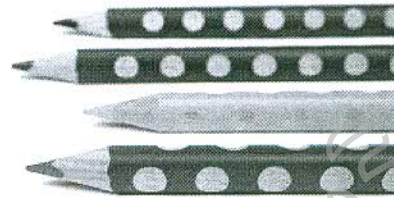
ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเด็กตัดตรงตามเส้นตรงแต่มีตัดไม่ตรงตามรอยประและทำไม่ได้ถึงครึ่งหนึ่งของจำนวนที่กำหนด

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่ยอมทำ

ข้อ

ให้ระบายสีรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัส

วิธีทดสอบ

ผู้ทดสอบระบายสีรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 5×5

อุปกรณ์

1. กระดาษใบงานรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 5×5
2. ดินสอสีเทียน

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเด็กระบายสีรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 5×5 ได้เต็มรูปภาพโดยไม่ออกนอกเส้นเสร็จภายในเวลาที่กำหนด 40 วินาที

ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเด็กระบายสีรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 5×5 ได้เกินครึ่งของรูปภาพแต่มีออกนอกเส้นสี่เหลี่ยมเล็กน้อย

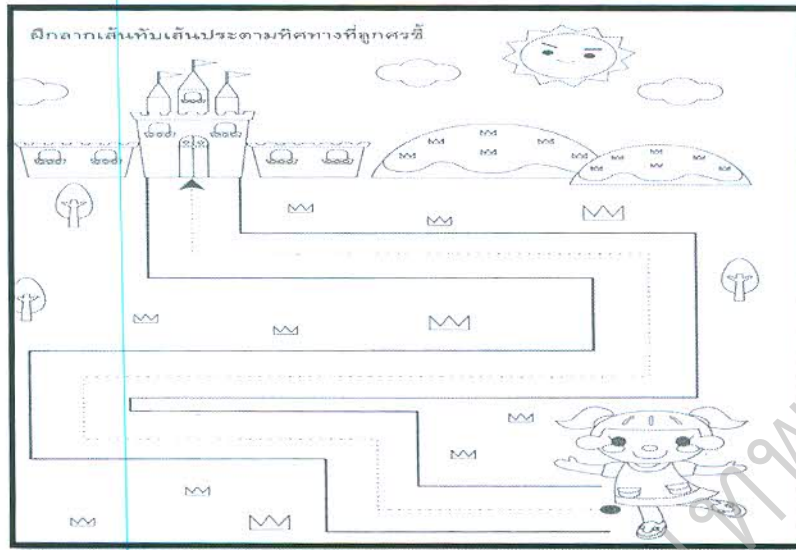
ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเด็กระบายสีรูปสี่เหลี่ยมจัตุรัสขนาด 5×5 ได้ไม่เกินครึ่งของรูปภาพแต่มีออกนอกเส้นสี่เหลี่ยม

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่ยอมทำ

ข้อ

ลากเส้นตามรอยประตามลูกศร

วิธีทดสอบ

ผู้ทดสอบลากเส้นตามรอยประตามลูกศรด้วยดินสอจนถึงจุดหมาย

อุปกรณ์

1. กระดาษรูปภาพลากเส้นประตามลูกศร
2. ดินสอ

เกณฑ์การให้คะแนน

ให้คะแนน 3 คะแนน เมื่อเด็กลากเส้นตามรอยประได้ตรงจนถึงจุดหมาย โดยไม่ออกนอกเส้นประ โดยเสร็จภายในระยะเวลาที่กำหนด 40 วินาที

ให้คะแนน 2 คะแนน เมื่อเด็กลากเส้นตามรอยประได้ตรงตามเส้นตรงแต่มีรอยหยักไม่เกินครึ่งหนึ่งของรูปภาพ

ให้คะแนน 1 คะแนน เมื่อเด็กลากเส้นตามรอยประได้ตรงตามเส้นตรงแต่มีรอยหยักเกินครึ่งหนึ่งของรูปภาพ

ให้คะแนน 0 คะแนน เมื่อเด็กไม่ให้ความร่วมมือหรือไม่ยอมทำ

ภาคผนวก ค

ภาพประกอบกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง

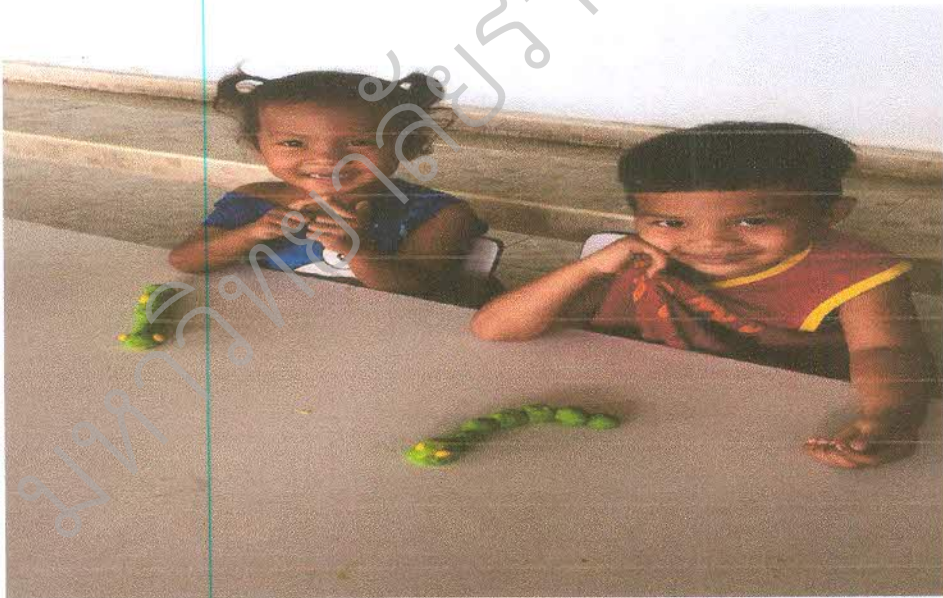
มหาวิทยาลัยราชภัฏเทพสตรี

ภาพประกอบการทำกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพองที่มีต่อความสามารถในการใช้
กล้ามเนื้อมัดเล็กของเด็กปฐมวัย

ณ ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กบ้านท่ามะนาว อำเภอชัยบาดาล จังหวัดลพบุรี

ภาพอบรมกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง

ให้กับคุณครูที่ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กทั้ง 17 แห่งในอำเภอชัยบาดาล ณ อบต ท่ามะนาว จังหวัดลพบุรี

ภาพการจัดกิจกรรมศิลปะสร้างสรรค์ด้วยดินสอพอง

ที่คุณครูได้รับการอบรมแล้วนำไปจัดกิจกรรมให้กับเด็กปฐมวัยในศูนย์พัฒนาเด็กเล็กของตนเอง

